Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ПВК і СНК БССР

СТУДЗЕНЬ 21 1934 г. НЯДЗЕЛЯ № 17 (4850) Год выдання XVII

Пролетарыі усіх краін, злучайцеся!

СЕННЯ У НУМАРЫ:

ПАСТАНОВА СОВЕТА НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ САЮЗА ССР І ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА ВКП(б) АБ ЗАКУПЦЫ ХЛЕБА СІСТЭМАЙ СПАЖЫВЕЦКАЙ КААПЕРАЦЫІ.

ТЭЗІСЫ ДА 10-ЦІГОДДЗЯ СМЕРЦІ В. І. ЛЕНІНА. ЛЕНІН—ВЯЛІКІ АСНОВАПАЛОЖНІК САЦЫЯЛІСТЫЧНАГА БУДАЎНІЦТВА.

РЭЗАЛЮЦЫЯ МАСКОЎСКАЙ АБ'ЯДНАНАЙ VI АБЛАСНОЙ І III ГАРАДСКОЙ ПАРТКАНФЕРЭНЦЫІ ПА ДАКЛАДУ ТАВ. КАГАНОВІЧА АБ РАБОЦЕ ЦК ВКП(б).

XV З'ЕЗД КП(б)Б. ПРАМОВА ТАВ. АНЦІПАВА.

НІЗАЎЦОЎ — УЗЯЦЬ У 1934 ГОДЗЕ ЯШЧЭ БОЛЬШЫ ЎРАДЖАЙ.

УДЗЕЛ БССР НА ВЫСТАЎЦЫ, ПРЫСВЕЧАНАЙ XVII З'ЕЗДУ ВКП(б).

АБ ЗАКУПЦЫ ХЛЕБА СІСТЭМАЙ СПАЖЫВЕЦКАЙ КААПЕРАЦЫІ

Пастанова Совета Народных Камісараў Саюза ССР і Цэнтральнага Камітэта ВКП(б)

З прычыны звароту раду сельспажыўтаварыстваў, райсаюзаў спажыўкааперацыі, Цэнтрасаюза з хадайніцтвам аб дазволе рабіць закупку хлеба ў абласцях, краях і рэспубліках, у якіх дазволен калгасны і аднаасобна-сялянскі гандаль хлебам, Совет Народных Камісараў СССР і Цэнтральны Камітэт ВКП(б) пастанаўляюць:

1. Дазволіць Цэнтрасаюзу праводзіць праз сістэму спажыўкааперацыі закупку хлеба ў размеры не больш 100 млн. пуд. па СССР у цэлым, у тым ліку:

па Паўночнаму краю не больш млн. пудоў; па Ленінградскай вобласці не больш 1,2 млн. пудоў; па Заходняй вобласці не больш 1,8 млн. пудоў; па Маскоўскай вобласці не больш 2-х млн. пудоў; па Іваўскай вобласці не больш 1,5 млн. пудоў; па Горкаўскаму краю не больш 4,5 млн. пудоў; па б. Уральскай вобласці не больш 6 млн. пудоў; па Башкірыі не больш 4 млн. пудоў; па Татарыі не больш 7 млн. пудоў; па Сярэдня-Волжскаму краю не больш 7 млн. пудоў; па б. Ніжня-Волжскаму краю не больш 3,5 млн. пудоў; па ЦЧВ не больш 6 млн. пудоў; па б. Паўночна-Каўказскаму краю не больш 6 млн. пудоў; па Крыму не больш 1,5 млн. пудоў; па Казахстану не больш 2,5 млн. пудоў; па Заходня-Сібірскаму краю не больш 9 млн. пудоў; па Усходня-Сібірскаму краю не больш 1,5 млн. пудоў; па Украіне не больш 30 млн. пудоў; па Беларусі не больш 2-х млн. пудоў; па Закаўказскіх рэспубліках не больш 0,5 млн. пудоў; па рэспубліках Сярэдняй Азіі і Кіргізіі не больш 1,5 млн. пудоў; па Далёка-Усходняму краю не больш 0,5 млн. пудоў.

2. Устанавіць, што закупка хлеба сістэмай спажыўкааперацыі павінна праводзіцца па цэнах — пшаніца на 25 проц. і іншыя зярновыя культуры на 20 проц. вышэй існуючых цэн на хлеб па абавязковых пастаўках хлеба дзяржаве з абавязковым заваскліччэннем калгасам, калгаснікам і працуючым аднаасобнікам, пра даўшым хлеб кааперацыі, магчымасці куплі неабходных ім прамысловых тавараў на суму ў 3 разы больш кошту праданага імі хлеба.

3. Устанавіць, што продаж свайго хлеба на гарадскіх і сельскіх рынках і чыгуначных станцыях іншым пакупцам, апрача кааперацыі, калгасы, калгаснікі і працоўныя аднаасобнікі могуць рабіць па цэнах, якія складваюцца на рынку.

4. Указаць мясцовым органам улады і работнікам спажыўкааперацыі, што закупка хлеба можа рабіцца толькі на аснове добраахвотнай згоды калгаса, калгасніка і працоўнага аднаасобніка і павінна быць арганізавана на аснове забеспячэння зацікаўленасці прадаўца ў продажы наяўных у яго лішкаў хлеба кааперацыі, ні ў якім разе не дапускаючы якога-б тэм ні было адміністрацыйнага прымусу.

5. Безумоўна забараняецца партыйным і совецкім органам устанаўляць для калгасаў, калгаснікаў і працоўных аднаасобнікаў якія-небудзь абавязковыя заданні, развёрстку ці планы продажы хлеба.

6. Папярэдзіць усе совецкія і партыйныя арганізацыі і ўсіх работнікаў спажыўкааперацыі, што ўстанаўленне якіх-бы там ні было цвёрдых заданняў і планаў продажы хлеба для калгасаў, калгаснікаў і працоўных аднаасобнікаў будзе разглядацца як дача суотрочных планаў, і вінаваты ў гэтым асобы ў адпаведнасці з пастановаю СНК СССР і ЦК ВКП(б) ад 20-га чэрвеня 1933 г. будуць прыцягвацца да крымінальнай адказнасці.

Старшыня Совета Народных Камісараў СССР

В. МОЛАТАЎ (СКРЯБІН).

Сакратар Цэнтральнага Камітэта ВКП(б)

І. СТАЛІН

Комуністычнай партыі Беларусі

(З рапарту брыгадзіраў лепшых вытворчых брыгад прадпрыемстваў Віцебска)

ДАРАГІЯ ТАВАРЫШЫ, ДЗЛЕГАТЫ XV З'ЕЗДА.

Паведамленне аб скліканні XVII з'езда ВКП(б) і XV з'езда КП(б)Б знайшло сярод нас, як і ўсіх рабочых і працоўных Віцебска, жывей шы гарачы водгук.

Мы зразумелі, што з'езды партыі маюць сусветна-гістарычнае значэнне, і іх трэба сустрэць баявымі рэальнымі справамі ў барацьбе за план, за высокую якасць работы.

У першых числах снежня лепшая брыгада КАВАЛЁВАЙ (швэйна-кідальны цэх фабрыкі імя Клары Цэткін) зварнулася з пісьмом да ўсіх брыгад Віцебска. Яна праз газету «Віцебскі пролетарый» прапанавала арганізаваць агульнагарадское сацыялістычнае спаборніцтва вытворчых брыгад прадпрыемстваў за правядзенне рапарт з'ездам партыі аб тым, якіх перамог дабіваюцца ўдарныя брыгады ў барацьбе за большэвіцкія тэмпы і за высокую якасць.

З гэтага і пачаўся. Заклік брыгады Кавалёвай падхапілі сотні брыгад, істужкі, змены і ўчасткі фабрык і заводаў Віцебска.

Тут дапамагла нам і масавая работа. Не было таго дня, каб нашы брыгады не праводзілі нарад, на якіх падводзіліся вынікі работы за дзень. На гэтых брыгадных нарадах мы абгаварвалі канкрэтна, як хто выконвае промфінплан. Што яшчэ за дапечыла нам поспех—гэта аператыўны ўчот у саміх брыгадах. Варта толькі прайсці па цэхах нашых прадпрыемстваў, напрыклад, па ватарнаму цэху фабрыкі «ДЗВІНА», па бручнаму цэху фабрыкі «СЦЯГ ІНДУСТРЫЯЛІЗАЦЫІ» і інш., як адразу відаць на чырвоных дошках учот работы не толькі ўсёй брыгады, але і кожнага ўдарніка ў паасобку.

УСЯ ВІЦЕБСКАЯ ПРАМЫСЛОВАСЦЬ ВЫКАНАЛА ЗА ПЕРШУЮ ДЗЕКАДУ СТУДЗЕНЯ СВОЙ ПЛАН НА 99,3 ПРОЦАНТЫ (не ўключаючы фабрыку імя КІМ), гэта лічба з'яўляецца небывалай ва ўсёй рабоце віцебскай прамысловасці. Усё гэта, безумоўна, вынік штодзённага большэвіцкага кіраўніцтва ЦК КП(б)Б на чале з тав. ГІКАЛО, вынік кіраўніцтва абноўленага складу гаркома КП(б)Б, вынік нашага сацыялістычнага спаборніцтва.

Вось, напрыклад, брыгада Іохізава дабілася выканання плана ў падзённай ёй адстаючай брыгадзе Блюя. Яна вылучыла туды лепшых ударнікаў, якія непасрэдна ўзяліся за перадачу вопыту і навучыла брыгаду Блоха працаваць паўдарнаму.

Выконваючы промфінплан, мы зрабілі ўпор на якасць прадукцыі, аўладанне тэхнікай, на тое, каб совецкая прадукцыя была высокаякаснай і лепшай у свеце. Мы моцна і рашуча паставілі пытанне перад брыгадамі — або працуйце добра сумленна, як ударнікі, спыніце псаваць наша соцыялістычнае дабро, або ідзіце прэч з нашай ударнай брыгады.

І за час нашага спаборніцтва шмат брачаробаў выправілася. Вось у брыгадзе шліфавальнікаў ЗЫКІНА (акулярная фабрыка) рабочы ДУДКІН сістэматычна рабіў брак. На сваім сходзе брыгада рашуча паставіла пытанне і выключыла яго з складу брыгады на два месяцы. Такога грамадзянскага ўпляву зрабіла моцнае ўздзеянне на Дудкіна. Ён пачаў лепш працаваць і цяпер нельга пазнаць былога бракароба Дудкіна. А на абутковай фабрыцы імя Лекерта было праведзена такое мерапрыемства: за вячэрай у фабрычнай сталоўцы сабраліся тры брыгады: МІЛЬМАНА, ЯНКОЎСКАГА і БАЛАШОВА са сваімі жонкамі і дзецьмі. Абгаварылі пытанне — чаму наш абутак нізкай якасці. Абутнікі цвёрда пастанавілі, што совецкі абутак павінен, і можа быць лепшым, моцным і больш прыгожым, чым ва ўсім свеце. І вынікі аказаліся ў наяўнасці. Зменшыўся ў гэтых брыгадах процант нізкапатунковасці. Брыгады пачалі працаваць значна лепш.

Мы, брыгадзіры, пачалі цікавіцца жыццём нашых ударнікаў, хадзіць к ім на кватэры, клапаціцца аб іх патрэбах. У брыгадзе КАМІНСКАЙ (фабрыка імя Клары Цэткін) быў такі факт. Бачыць брыгадзір, што работніца КВЯТКОЎСКАЯ нейак адстае ад жыцця ўсёй брыгады, не бывае на сходах, не наведвае палітзанняткаў, палітвучобы і т. д. Парашылі пайсці на кватэру да Квяткоўскай, каб ведаць, чым яна хварэе. Высветлілася, што яна жыве ў выключна дрэнных жыллёвых умовах. Брыгада паставіла пытанне перад цэхкомам і Квяткоўская атрымала кватэру. Куды лепш пашла ў яе зараз работа. Таксама і брыгадзір Шчарбакова (акулярная фабрыка) пабывала на кватэрах усіх рабочых і цікавілася, хто як жыве. Пасля работніцы ГІНДЗІНАЙ адрамантавалі кватэру, работніца ІВАНОВА атрымала для сына пуцёўку на курорт.

Мы сёння ганарымся, што сярод нас ёсць шмат брыгадзіраў-комуністаў, якія паказалі сапраўдныя прыклады работы (ІОХІЗАЎ, КАМІНСКАЯ, ГУДКІН, БУШУЕЎ і інш. Апошнія два выбраны дэлегатамі на XV з'езд).

Але многа яшчэ большэвіцкай работы нас чакае ўперадзе. Мы распрацавалі тэзісы т. т. МОЛАТАВА, КУЙБЫШАВА І КАГАНОВІЧА, пастанову снежаньскага пленума ЦК КП(б)Б аб нацыянальным пытаньні. Мы ўпэўніліся, што ўсё гэта ад нас патрабуе яшчэ больш напружанай работы, узняцця вышэй пролетарскай класавай пільнасці, каб недапусціць прарываў у другім годзе 2-й пяцігодкі, пакончыць раз назаўсёды з едставаннем нашай віцебскай прамысловасці, каб яна заняла перадавое месца ва ўсёй нашай рэспубліцы. За гэта мы, лепшыя брыгадзіры, будзем паўдарнаму змагацца, памнажаючы наш вопыт на ўсіх вытворчых участках. ЗАРУКАЙ ГЭТАМУ З'ЯЎЛЯЕЦЦА ТОЕ ШТО НАМІ КІРУЕ ПАРТЫЯ ЛЕНІНА, ШТО НАМІ КІРУЕ НАШ ПРАВАДЫР ТАВ. СТАЛІН.

Мы перадаем пролетарскае таварыскае, гарачае прывітанне кіраўніку КП(б)Б Нікалаю Фёдаравічу ГІКАЛО, першаму ўдарніку Совецкай Беларусі. Жадаем яму многа сіл і здароўя ў яго адказнай рабоце.

Няхай жыве партыя Леніна-Сталіна!

Няхай жыве XV з'езд большэвікоў Беларусі!

Няхай жыве вялікі інжынер пабудовы сацыялізма ў нашай краіне—наш дарагі і горача любімы ІОСІФ ВІСАРЫЁНАВІЧ СТАЛІН!

XV З'ЕЗД КП(б)Б

ПРАМОВА тав. АНЦІПАВА

Таварышы, дазвольце мне, перш за ўсё, перадаць вашаму з'езду гарачае большэвіцкае прывітанне ад тав. **Кагановіча (бурныя апладысменты).**

Тав. **КАГАНОВІЧ**, у якога я прасіў дазволу прыехаць к вам на з'езд, паколькі я дэлегат маскоўскай канферэнцыі, даручыў мне перадаць большэвікам Беларусі гарачае прывітанне (**апладысменты**).

Таварышы, карыстаючыся ручным выпадкам, я хачу некалькі слоў сказаць вам аб маскоўскай арганізацыі. Я маскоўскую арганізацыю ведаю ўжо даўно. Я сам працаваў у ёй, а працуючы ў саюзных арганізацыях, не адрываўся ад маскоўскай арганізацыі. Я павінен сказаць, што **ніколі яшчэ такой згуртаванасці, такой адкрытасці, такой маналітнасці вакол ЦК партыі, вакол правадыра нашай Усесаюзнай Комуністычнай партыі тав. Сталіна ў маскоўскай арганізацыі яшчэ не было.** (Апладысменты).

Голас: Няхай жыве лепшы саратнік тав. Сталіна — тав. Кагановіч! (**Ура! Апладысменты**).

Гэта тлумачыцца тымі гістарычнымі дасягненнямі, якія мае наша партыя ва ўсіх галінах гаспадаркі, бу даўніцтва. Гэта тлумачыцца непрымірымай класавай палітыкай, цвёрдым правядзеннем ленінскай лініі ў маскоўскай арганізацыі. Гэта, таварышы, з'яўляецца результатам як актыўнай дапамогі ў рабоце маскоўскай арганізацыі з боку тав. **Сталіна**, так і непасрэднай штодзённай работы бліжэйшага саратніка, лепшага сталінца — тав. Кагановіча (**Апладысменты**).

Тав. Кагановіч, з'яўляючыся сакратаром ЦК, у той-жа час з'яўляецца непасрэдным кіраўніком маскоўскай партарганізацыі. Ён адолеў спалучыць штрамадную работу па кіраўніцтву ўсёй арганізацыйнай дзейнасцю нашай партыі з самым непасрэдным кіраўніцтвам маскоўскай арганізацыі. І не было ні адной дробязі ў рабоце маскоўскай арганізацыі, у якую-б не ўваходзіў тав. Кагановіч, не было ні адной галіны гаспадаркі, якой-бы ён не даваў дырэктывы.

Дэлегаты канферэнцыі, выступаючы ад шматлікіх фабрык і заводаў, расказвалі аб гэтай непасрэднай рабоце і непасрэдным кіраўніцтве тав. Кагановіча.

Я думаю, наша задача — вучыцца працаваць так, як працуе маскоўская арганізацыя, як працуе тав. Кагановіч. (**Апладысменты**).

Закранаючы вынікі чысткі, я хачу падкрэсліць, што беларуская арганізацыя аказалася ў асноўным здаровай арганізацыяй — арганізацыяй згуртаванай на аснове генеральнай лініі нашай партыі, згуртаванай вакол канкрэтных задач, пастаўленых ЦК нашай Усесаюзнай Комуністычнай партыі, згуртаванай вакол правадыра нашай партыі тав. Сталіна. У асаблівасці за апошні год арганізацыя дабілася вялікіх дасягненняў, усе гаспадарчыя кампаніі бягучага года ў асноўным праведзены адвальняюча. Гэта, безумоўна, з'яўляецца дасягненнем беларускай партыйнай арганізацыі.

Побач з гэтым, таварышы, побач з станоўчымі момантамі мы выявілі даволі значныя недахопы як у галіне партыйнай работы, так і ў галіне гаспадарчай. Упусцірыпартыйная работа аказалася не на вышыні, пачынаючы ад самага прыёму ў партыю і канчаючы скарыстаннем кожнага члена партыі, гэта работа пастаўлена вельмі слаба, знаходзіцца на нізкім узроўні. Таксама ў галіне гаспадарчай, практычнай работы чыстка ўскрыла цэлы рад вельмі вялікіх недахопаў. Усе гэтыя недахопы даволі падрабязна паданы ў той рэзалюцыі, якая была прынята пленумам ЦК і ЦКК КП(б)Б. Трэба, таварышы, каб уся арганізацыя асноўнай сваёй задачай паставіла барацьбу з тымі недахопамі, якія выяўлены, каб барацьбу з гэтымі недахопамі зрабіць стрыжнем работы, бо, таварышы, ад таго, як мы ліквідуем гэтыя недахопы, будуць залежаць поспехі далейшай работы. Трэба правільна пабудаваць партыйную работу. Калі кожны член партыі будзе адчуваць адказнасць за партыю ў цэлым, за канкрэтныя справы, якія яму даручаны, калі ліквідзем арамадныя недахопы, якія ёсць у паасобных месцах, у першую чаргу ў сельскай гаспадарцы і на культурным фронце, то, таварышы, Беларуская рэспубліка рушыцца наперад яшчэ больш шпаркімі крокамі.

Галоўнае, што вам у Беларусі трэба памятаць, гэта тое, што вы знаходзіцеся на перадавым авангардным посту, вы з'яўляецеся папрачнай саюзнай рэспублікай, за вашай работай, за вашымі дасягненнямі і недахопамі ў вашай рабоце сочаць з таго боку граніцы, і таму ад таго, як працуеце, якія ў вас ёсць практычныя дасягненні або недахопы, залежыць многае. Чым лепш будзем працаваць, чым больш у нас будзе дасягненняў, тым, таварышы, лепшай будзе барацьба за Совецкі Саюз, за сусветную пролетарскую рэволюцыю, тым больш будзе сімпатый працоўных на нашым баку, тым больш упэўненасці будзе ў тым, што на нас напасці не адважацца, бо, нападаючы на нас, ворагі будуць атрымліваць удар у тылу. Калі адважацца напасці, мы палрыхтуем такі рэзерв, які ўжо'е асцяны год у маніку сусветнай буржуазіі. (**Апладысменты**).

Таму, таварышы, трэба ўважліва адносіцца нават да кожнай дробязі. Трэба, каб кіраўніцтва было канкрэтнае, штодзённае, якое даходзіла б да калгаса, да калгасніка.

Прыклады ўзорнай работы ў нас ёсць. Вазьміце пісьмо к тав. Сталіну ад кабардзінцаў. Яны ў сваім пісьме к тав. Сталіну пісалі: «Мы запэўняем, што ў нас у гэтым годзе не застанецца ні аднаго непісьменнага, ні аднаго раздзетага, ні аднаго разутага». Яны склалі брыгады з лепшых людзей, з лепшых калгаснікаў, абходзяць кожны дом, тутараць з кожным калгаснікам, як ён жыве, якія ў яго недахопы, што ён робіць, якія ў яго патрэбы, забяспечваюць яму дапамогу, калі ён адчувае патрэбу. Абяцанне кабардзінцаў тав. Сталіну — не пустыя словы. Гэта абяцанне людзі праводзяць у жыццё.

Тым больш энергіі павінна быць у вас. Вы на граніцы, вы павінны паказаць лепшыя ўзоры работы. Трэба толькі паболышэвіцку працаваць, тады і вы дабіцеся таго, што не будзе ў вас ні аднаго раздзетага, ні аднаго разутага, ні аднаго непісьменнага. Усё залежыць, таварышы, ад вас саміх.

Для гэтага трэба асабліва вострапаставіць пытанне аб крытыцы ўсіх недахопаў, аб самакрытыцы. Зразумела, самакрытыка была разгорнута ў дастатковай ступені і ў вас. Але гэтага мала. Трэба яшчэ больш разгарнуць нашу большэвіцкую самакрытыку і ў адносінах арганізацый і аддзельных асоб. Трэба, каб і арганізацыі і аддзельныя асобы самакрытыкі не баяліся, не цураліся яе.

Я хачу адзначыць яшчэ адзін момант. Вывучаючы работу арганізацыі, вывучаўшы сістэму кіраўніцтва, я лічу неабходным заявіць, што **кіраўніцтва беларускай арганізацыі з'яўляецца большэвіцкім, сталінскім кіраўніцтвам** (бурныя апладысменты). Гэта дае мне поўную ўпэўненасць сказаць, што пры гэтым кіраўніцтве тыя недахопы, якія мы выявілі, і недахопы, якія, натуральна, у працэсе работы будуць, паболышэвіцку будуць перамагацца, што беларуская арганізацыя ў бліжэйшы час выйдзе ў лік перадавых большэвіцкіх арганізацый нашага Саюза (**апладысменты**).

Тав. Анціпаў, пераходзячы да характарыстыкі міжнароднага становішча СССР, дае яркі малюнак дасягнутых намі поспехаў у апошняй палітыцы і ў барацьбе за мір.

Гэтыя поспехі базуюцца на ўмацаванні эканамічнай і ўзброенай магутнасці Совецкага Саюза.

СССР, дзякуючы ленінскай палітыцы ў міжнародных пытаннях, стаў буйнейшым фактарам міжнароднага жыцця. Да нашага голаса ў сучасны момант уважліва прыслухоўваюцца ва ўсім свеце.

Аднак, як-бы ні былі вялікі дасягнутыя намі поспехі ва ўмацаванні знешняга - палітычнага становішча СССР, мы з ранейшай пільнасцю павінны сачыць за манеўрамі антысавецкіх, імперыялістычных сіл, асабліва германскага фашызма, японскай ваеннічны і англійскага імперыялізма, каб быць гатовымі да ўсякіх нечаканасцяй. Задача беларускай партыйнай арганізацыі, працуючай на граніцы СССР з капіталістычным светам, яшчэ больш павысіць увагу да ўмацавання нашай абараназдольнасці.

Спыняючыся на апублікаваных тэзісах ЦК ВКП(б) к XVII з'езду, тав. Анціпаў гаворыць:

— Першую пяцігодку мы назвалі планам вялікіх работ. Мы ў гэтым плане сапраўды намячалі гіганцкія тэмпы, якімі не развівалася ні адна капіталістычная краіна ў самы лепшы, самы спрыяючы для іх час. Мы гэты план выканалі. Мы здолелі за гэтыя гады стагоддзямі складўшыйся тып гаспадаркі, дробную, індывідуальную, аднаасобную гаспадарку перавесці на рэйкі калектывізацыі, на аснове калектывізацыі разгрэміці ўшчант кулацтва як клас эксплаататараў.

Зараз мы намячаем другі пяцігадовы план. Гэты пяцігадовы план па размерах прадукцыі ў два разы большы, чым першая пяцігодка. Цікава ацэнка другой пяцігодкі з боку буржуазных газет. Адна японская газета піша так: «СССР другім пяцігадовым планам ставіць сабе казачныя мэты». Зразумела, для буржуазіі гэта казачная мэта, ёй і ва сне не могуць сніцца такія тэмпы. Для нас-жа гэта рэальны план; мы яго выканаем таксама, як выканалі першую пяцігодку. Гэта — план пабудовы бясклассавага грамадства, выкачаўшы яго мы зробім гіганцкі крок па шляху да стварэння комуністычнага грамадства.

Таварышы, гэты план усяляе аптрамадную ўпэўненасць у перамозе ў сэрца кожнага рабочага, кожнага калгасніка, упэўненасць у сіле нашай Комуністычнай партыі, веру і любоў да нашага правадыра тав. Сталіна (**апладысменты**). Кожны рабочы, кожны калгаснік ведае — раз гэты план прымаюць большэвікі, значыцца, гэта план выканаем. Ад таго, якую мы энергію разав'ём, як здолеем арганізацыйна ахапіць усю масу рабочых, калгаснікаў і накіраваць іх на выкананне гэтага плана, залежыць усё.

Тэзісы тав. Кагановіча і паказваюць, як трэба перабудаваць, каб сапраўды ўзняць масы і стварыць такую арганізацыю, якая аднавадала-б палітычным і гаспадарчым задачам, пастаўленым другім пяцігадовым планам.

Тэзісы па арганізацыйных пытаннях уносяць зусім новы струмень, стваралць новую арганізацыйную сістэму, такую сістэму, пры якой кожны павінен адказваць за даручаную яму справу, сістэму, даючую магчымасць велізарнай мабілізацыі ўсіх нашых унутраных рэсурсаў. А ўнутраных рэсурсаў у нас надзвычайнае мноства. Многіх мы нават і не ведаем. Перабудаваўшыся пановаму, працуючы пановаму, мы здолеем мабілізаваць усе гэтыя ўнутраныя рэсурсы, не толькі здолеем выканаць план, але і перавыканаць яго.

Зараз важна не столькі даваць дырэктывы, колькі дабіцца таго, каб адзін раз даная дырэктыва была праведзена да канца. Таму кантроль выканання — адна з ўсёй сістэмы работы. Таму перашкуйваюцца і органы кантроля, набліжаюцца да арганізацый, якія даюць дырэктывы і якія абавязаны за выкананнем іх сачыць.

Арганізацыйная перабудова, якую мы праводзім, ёсць сапраўды ленінская перабудова. Ленін вучыў нас працаваць, дакладна ўлічваючы абстаноўку. Намець задачы, якія трэба вырашыць і ў адпаведнасці з гэтымі задачамі пабудуй сваю арганізацыю, перабудуй свае рады, выдзяліі лепшых людзей, кіруй правільна і правярай работу гэтых людзей. Вось як Ленін вучыў нас працаваць.

Таварышы, мы дасягнулі аграмадных поспехаў. Гэтыя поспехі з'яўляюцца рэзультатам таго, што наша партыя цвёрда і няўхільна праводзіла ленінскую палітыку. Наша партыя за гэтыя дзесяць год без Леніна ні на адзін крок не адступіла ад лініі завешчанай Ленінным. Тую клятву, якую даў тав. Сталін у дзень пахавання Леніна, наша партыя з гонарам выканала.

Мы дасягнулі такіх поспехаў дзякуючы таму, што наша партыя цвёрда і рашуча змагалася супроць усіх антыпартыйных груповак і адхіленняў. Многія с ным прыходзілі з усякімі планамі: Троцкі — са сваім, Зіноўеў і Каменеў — са сваім. Потым яны абъядналіся. Уявіце хоць-бы на мінуту, што мы прынялі-б іх планы. Калі-б мы прынялі план Троцкага, які гаварыў, што соцыялізма ў адной краіне не пабудуеш і трэба чакаць сусветнай рэволюцыі, гэта азначала-б, што мы даўно былі-б ужо раздушаны сусветнай буржуазіяй. Буржуазія на нас не адважылася накінуцца толькі таму, што мы прынялі і выканвалі план будаўніцтва соцыялізма ў адной краіне (**апладысменты**), што мы ўсе контрэволюцыйныя антыпартыйныя трупоўкі разбілі ўшчэнт.

Мы, таварышы, дасягнулі такіх аграмадных рэзультатаў таму, што маем правадыра, які поўнасцю ўвасобіў у сабе ленінскія традыцыі, які не на словах, а на справе ажыццяўляе ленінізм і вядзе нашу партыю па ленінскаму шляху, мы перамаглі таму, што маем Сталіна. (**Апладысменты**). Мы перамаглі таму, што вакол Сталіна згрупаваліся найбольш энергічныя, найбольш цвёрдыя людзі, якія з'яўляюцца яго бліжэйшымі памочнікамі, мы перамаглі таму, што маем такіх людзей, як т. т. Кагановіч, Молатаў, Арджанікідзе, Варашылаў і інш. (**Апладысменты**).

Таварышы, уся абстаноўка падрыхтоўкі к з'езду паказвае, якой любоўю карыстаецца наша партыя сярод працоўных мас, якой любоўю карыстаецца правадыр нашай партыі тав. Сталін. Усё гэта дае ўпэўненасць, што наша партыя на чале з вялікім правадыром т. Сталіным і бліжэйшымі яго саратнікамі ўсе труднасці, якія на шляху будуць стаяць, пераможа і мы цвёрдымі крокамі пойдзем наперад па соцыялістычнаму шляху. (**Бурныя апладысменты, пераходзячыя ў авацыю. Голас: «Няхай жыве тав. Сталін!» і Крыкі: «Ура!» «Інтэрнацыянал»**).

ДЗЕННІК З'ЕЗДА

Ранішняе пасяджэнне 20 студзеня 1934 года

Ранішняе пасяджэнне з'езда адкрывае тав. КОНІК. Прадаўжаюцца спрэчкі па дакладах т. т. ГІКАЛО і ЛЫЧОВА

Выступаўшыя таварышы яшчэ раз адзначылі аграмадныя поспехі, з якімі наша партыя сустракае свой гістарычны з'езд.

Тав. ГАЛКОЎСКІ (Менск) адзначае дасягненні, з якімі прышла да XV з'езда Менская комсамольская арганізацыя. Улічыўшы ўказанні тав. Гікало, Менгарком ЛКСМБ паставіў на менскую ЦЭЦ 400 лепшых комсамольцаў. Створана шмат брыгад. Большасць з іх паказвае добрыя ўзоры барацьбы за выкананне вытворчых заданняў. Комсамолія БССР першая ў Совецкім Саюзе правяла ініцыятыву ў скліканні злётаў мападых ударнікаў абароны. Гэты вопыт зараз распаўсюджан па ўсяму Совецкаму Саюзу. Вялікая работа праведзена па ачыстцы Менскай комсамольскай арганізацыі ад прымазаўшыхся класава-варожых элементаў. За час чысткі КП(б)Б з радоў Менскага комсамола выключа на 186 чалавек.

Тав. ЛУНЧУК (Мазыр) завастрае ўвагу з'езда на слабае разгортванне партмасавай работы. Асабліва слаба працуюць на вёсцы парторгі.

Тав. ТУРЛАЙ (Полацак) падкрэслівае асабістую ролю т. Гікало ў справе выхоўвання партыйных кадраў, адзначае маналітнасць партыйнай арганізацыі Беларусі, адзінства яе радоў.

Гаворачы аб поспехах Полаччыны, узорным выкананні с.-г. кампаній, тав. Турлай падкрэслівае необходнасць узмацнення ўвагі партарганізацыі далейшаму фарсаванню калгаснага будаўніцтва, і павышэнню культурнага ўзроўню калгасніка.

Тав. ГОРЫН (Акадэмія навук), гаворачы аб рабоце Акадэміі, падкрэслівае, што БелАН стала сапраўдным цэнтрам беларускай социялістычнай культуры. У сценах Акадэміі зараз працуюць звыш 100 комуністаў — навукавых работнікаў. Асабліва тав. Горын падкрэслівае необходнасць сувязі Акадэміі з шырокімі працоўнымі масамі.

Тав. РУТЭНБЕРГ (нач. палітаддзела Заходняй дарогі) адзначае, што на транспарце асабліва адчуваецца слабасць арганізацыйнай работы. Працоўная дысцыпліна ў асобных звеннях транспарта вельмі нізкая. Няма сістэматычнай праверкі выканання загадаў. Адчуваецца баязнь выпучаць на адказныя пасады новыя кадры.

Палітаддзел, — гаворыць тав. Рутэнберг, — праёў вялікую работу, асабліва па ачыстцы транспарту ад класава-варожых элементаў. У гэтым асабліва велізарна роля тав. Гікало, які аказвае палітаддзелам сістэматычную дапамогу ў іх рабоце. У далейшай сваёй рабоце трэба зварнуць увагу на перабудову партмасавай работы, на ўмацаванне нізавога транспартнага звяна.

Тав. БУРАЧЭЎСКІ (Дрыса) гаворыць аб дасягненнях, з якімі прыш па да з'езда Дрысенская партыйная арганізацыя. Дрысенскі раён у 1933 годзе паказваў добрыя ўзоры ў выкананні сваіх абавязкаў перад дзяржавай. У гэтым вялікая заслуга Палітаддзела МТС.

Адзначаючы недахопы ў рабоце Дрысенскай партарганізацыі, тав. Бурачэўскі падкрэслівае слабы ход па веркі выканання ўказанняў камісіі па чыстцы.

Тав. КОНЮХАЎ (начпадзіў Беларускай дывізіі) адзначае вялікую работу, праробленую ў галіне аўладання вайсковай тэхнікай, і поспехі ў палітычнай і баявой падрыхтоўцы чырвонаармейскага і камандзнага складу.

Тав. АВЕРЫН (Віцебск) адзначае дрэнную работу наркаматаў, асабліва упаўнаркомцяжпрома, «Чырвоны металіст», — гаворыць тав. Аверын. — зараз знаходзіцца ў вельмі цяжкім становішчы. Між тым упаўнаркомцяжпром кітайскай сцяной адгароджан ад завода

Уся справа ў тым, што наркаматы не перабудавалі сваёй работы, не павярнуліся пасапраўднаму тварам да вытворчасці.

Тав. КРАЦЭР (Слуцак) зварачае ўвагу з'езда на тое, што Случчына ў свой час была гнездом контрэвалюцыйнай нацдэмаўшчыны, работа якой была накіравана на зрыў мерапрыемстваў партыі. Аднак, пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б Слуцкая партыйная арганізацыя з поспехам выконвала пастаўленыя перад ёю задачы.

Тав. КАВАЛЬЧУК (ЦСПСБ) адзначае вялікую работу профсаюзаў, праведзеную ў час падрыхтоўкі да XV з'езда КП(б)Б. За гэты час узмацнілася ўдарніцтва, разгарнуўся ізотаўскі рух. Аднак, — гаворыць тав. Кавальчук, — за адставанне прамысловасці нясуць паўнейшую адказнасць таксама і профсаюзы. Як сярод гаспадарнікаў, так і профсаюзных работнікаў яшчэ не знішчаны бюракратычныя мэтады кіраўніцтва.

Тав. Кавальчук падкрэслівае, што за час падрыхтоўкі да з'езда профсаюзамі праведзена значная работа ў галіне паляпшэння быту рабочых, але праведзеную работу пічыць дастатковай ні ў якім разе нельга.

Тав. БРАГІНСКІ («Звязда») зварачае ўвагу з'езда на необходнасць узняцця ідэалагічнага ўзроўню работнікаў раённага партактыву.

Тав. ВАСІЛЬКОЎСКІ (нач. палітаддзела Віцебскага чыгуначнага раёна) падкрэслівае ўсё яшчэ дрэнную работу транспарта. Велізарныя здарэнні ёсць результат работы кла савага ворага. Шмат здарэнняў мае месца з-за тэхнічнай неадрыхтаванасці работнікаў транспарта, нізкай працоўнай дысцыплінай і наогул расхлябанасці, якая яшчэ існуе на транспарце.

Тав. Васількоўскі падкрэслівае слабую дапамогу ў рабоце транспарта з боку тэратарыяльных арганізацый. З 18 тэратарыяльных арганізацый толькі адна — Віцебская партарганізацыя — сістэматычна аказвае дапамогу транспарту. Астатнія яшчэ не ўзяліся за выкананне пастановы ЦК КП(б)Б і СНК аб дапамозе транспарту ў яго рабоце.

Ранішняе пасяджэнне закончылася выступленнем тав. Галадзеда, якога спаткалі гучныя воплескамі. У сваёй прамове т. Галадзед спыніўся на аграмадных дасягненнях БССР, як неадлучнай частцы Совецкага Саюза. Гэтыя дасягненні мы атрымалі ў рэзультаце непасрэднага кіраўніцтва і дапамогі ЦК ВКП(б) і асабіста тав. Сталіна.

Тав. Галадзед сканцэнтраваў увагу з'езда на необходнасці далейшай жорсткай барацьбы з мясцовымі нацыяналістамі, узмацнення класавай пільнасці на ўсіх участках социялістычнага будаўніцтва.

Дэтальна тав. Галадзед спыніўся на рабоце наркаматаў, падвергаючы крытыцы буйнейшыя недахопы іх работы. Асабліва тав. Галадзед падкрэсліў дрэнную работу Наркамгаса.

Тав. Галадзед скончыў сваю прамову запэўненнем, што КП(б)Б на чале з тав. Гікало пад непасрэдным кіраўніцтвам ЦК ВКП(б) і правадыра сусветнага пролетарыята т. Сталіна выведзе БССР у перадавыя раёны Совецкага Саюза

Вячэрняе пасяджэнне 20 студзеня

* Прадаўжэнне спрэчак па справаздачных дакладах т.т. Гікало і Лычова.

Першым на вячэрнім пасяджэнні выступіў тав. **ГА

Тэзісы к 10-годдзю смерці В. І. Леніна

Ленін—вялікі асноваположнік соцыялістычнага будаўніцтва

1. 21-га студзеня 1924 г. памёр Уладзімір Ільіч Ленін. 10 год аддзяляюць нас ад таго дня, калі адышоў ад нас найвялікшы геній нашай эпохі, настаўнік і правадыр міжнароднага пролетарыята і ўсяго працоўнага чалавецтва.

Калі Ленін пачаў сваю рэволюцыйную барацьбу, капіталізм яшчэ толькі ўступаў у сваю апошнюю імперыялістычную стадыю. Цэнтр сусветнага рэволюцыйнага руху перамяшчаўся ў Расію. У краіне памешчыцка-капіталістычнага саўдоўля, у глыбокім падполлі, у нястомнай барацьбе бе супроць усялякіх дробна-буржуазных і буржуазных уплываў Ленін адфіраў, згуртоўваў і выхоўваў першую жменьку пролетарскіх рэволюцыянераў, ядро будучай большэвіцкай партыі. Ужо тады Ленін са здзіўляючай чоткасцю намеціў гістарычны шлях рабочага класа Расіі, яго «простую дарогу адкрытай палітычнай барацьбы» супроць царызма, супроць памешчыкаў і буржуазіі — дарогу «да пераможнай комуністычнай рэволюцыі». [1]). Гэтыя прарочыя словы цалкам апраўдаліся яшчэ пры жыцці Леніна. У найвялікшых класавых баях новай эпохі, эпохі войн і рэволюцыйных патрасенняў, Ленін ішоў на чале рэволюцыйных мас. Ленінам стаў сцягам мільёнаў. Ленін прокладу для РАБОЧАГА КЛАСА шлях да знішчэння наёмнага рабства. Ён падняў пролетарыят усяго света на штурм цвярдынь імперыялізма, ён стварыў і ўзначаліў першую ў гісторыі дзяржаву пролетарскай дыктатуры. Ленін паказаў СЯЛЯНСТВУ, як пад кіраўніцтвам пролетарыяту горада вырвацца з цяжкіх поўпылыгонніцтва, з піхапарскіх пяцугоў капітала, з цямры, забітасці і адсталасці. Ленін запаліў у прабуджаных масах КАЛАНІЯЛЬНЫХ РАБОЎ усведамленне таго, што толькі рэволюцыйнае паўстанне калоній у саюзе з рэволюцыяй пролетарыята Еўропы і Амерыкі назаўсёды вызваліць прыгнечаныя народы.

Неацэнімая спадчына, пакінутая нам Леніным. Ленін пакінуў нам рэволюцыйную ТЭОРЫЮ, якую ён, прадаўжаючы справу Маркса і Энгельса, развіў у адпаведнасці з умовамі эпохі імперыялізма і пролетарскіх рэволюцый і тым самым падняў марксізм на новую вышэйшую ступень. Ленін пакінуў нам большэвіцкую ПАРТЫЮ, якую ён стварыў, правёў праз 3 рэволюцыі і загартаваў у незлічоных баях. Ленін пакінуў нам КОМУНІСТЫЧНЫ ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ, ідэйныя, тактычныя і арганізацыйныя асновы якога ён заложыў у бязлітаснай барацьбе з міжнародным меншавізмам. Ленін пакінуў нам вялікі САЮЗ СОВЕЦКІХ СОЦЫЯЛІСТЫЧНЫХ РЭСПУБЛІК, які ён пабудаваў і адстаяў ад націску рускай і міжнароднай контрэволюцыі. Ленін заявіў нам вялікі план ПАБУДОВЫ СОЦЫЯЛІЗМА. Ён заложыў краеугольныя камені СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ БУДОЎЛІ ў нашай краіне.

Ленін здабыў лютую ненавісць буржуазіі і бязмежную любоў працоўных. Ленін — сцяг барацьбы за пролетарскую рэволюцыю, за дыктатуру пролетарыята, за комунізм. Імя Леніна перажыве вякі і тысячагоддзі.

2. Смерць Леніна выклікала пікаванне ў лагеры імперыялізмаў: яны не сумняваліся, што без Леніна пролетарская дыктатура загіне. Смерць Леніна адкрыла і тых, хто прабаваў звярнуць партыю з ленінскага шляху: яны думалі, што без Леніна ўдасца разбольшэвічыць ленінскую партыю.

Ворагі жорстка пралічыліся. Яны не ўлічылі таго, што Ленін упажыў у рукі сваёй партыі непераможную зброю сваёй бясстрашнай і ясная мысліі, зброю ленінізма. Ленін пасяліў у партыю сваю палкую ненавісць да буржуазнага ладу, сваю жалезную волю, накіраваную на разбурэнне гэтага ладу, на стварэнне комунізма. Ленін навучыў гэту партыю не баяцца труднасцяй, не паддавацца стомленасці, суму, хістанням. Сцяг Леніна, сцяг партыі і Комінтэрна высока падняў і панёс далей СТАЛІН — лепшы сын большэвіцкай партыі, дастойны пераемнік і вялікі прадаўжальнік справы Леніна.

10 год назад партыя вуснамі Сталіна дала над гробам Леніна клятву: «Трымаць высока і захоўваць у чыстаце вялікае званне члена партыі»; «Захоўваць адзінства нашай партыі, як зяніцу вока»; «Захоўваць і ўмацоўваць дыктатуру пролетарыята»; «Умацоўваць усімі сіламі саюз рабочых і сялян»; «Умацоўваць і расшыраць Саюз Рэспублік»; «Расшыраць і ўмацоўваць саюз працоўных усяго свету — Комуністычны Інтэрнацыянал» [2]).

Аглядаючыся на пройдзены дзесяцігоддзе шлях, партыя ўправе заявіць, што сталінская клятва выканана з гонарам. ДЗЕСЯЦІГОДДЗЕ ПАСЛЯ СМЕРЦІ ЛЕНІНА — ДЗЕСЯЦІГОДДЗЕ ВЯЛІКАЙ СУСВЕТНАГІСТАРЫЧНАЙ ПЕРАМОГІ ЛЕНІНІЗМА. Пад кіраўніцтвам Сталіна большэвікі дабіліся таго, што СОЦЫЯЛІЗМ У НАШАЙ КРАІНЕ ПЕРАМОГ.

[1]) Ленін. Твор, том 1. стар. 194.

[2]) Сталін. «О Ленине», ИМЭЛ, 1934 г., стар. 19.

ПРОЛЕТАРСКАЯ РЭВОЛЮЦЫЯ, ДЫКТАТУРА ПРОЛЕТАРЫЯТА, КОМУНІЗМ

3. «Ленінізм ёсць тэорыя і тактыка ПРОЛЕТАРСКАЙ РЭВОЛЮЦЫІ» (Сталін) [3]).

Маркс і Энгельс даказалі, што развіццё супярэчнасцяй капіталізма немінуча вядзе да рэволюцыйнага звяржэння буржуазіі, да дыктатуры пролетарыята, да комунізма. Ленін укорыў і дасведаў асаблівасці імперыялізма, як апошняй стадыі капіталізма і паказаў, што «манаполія, якая вырастае з капіталізма, ёсць ужо ўміранне капіталізма» [4]).

Імперыялізм да апошняй мяжы абвастрыў усе супярэчнасці буржуазнага грамадства і падрыхтаваў глебу для рэволюцыйнага ўзрыву. Эра пролетарскай рэволюцыі пачалася. «Толькі пролетарская, соцыялістычная рэволюцыя можа вывесці чалавецтва з тупіка, створанага імперыялізмам і імперыялістычнымі войнамі» [5]).

Апіраючыся на вопыт класавай барацьбы ва ўсім свеце, Ленін стварыў стратэгію і тактыку міжнароднай пролетарскай рэволюцыі. Ён узброіў пролетарыят уменнем весці за сабой працоўныя масы горада і вёскі на розных этапах рэволюцыйнай барацьбы; ён развіў ідэю перарастання буржуазна-дэмакратычнай рэволюцыі ў пролетарскую. Ён распрацаваў нацыянальна-каланіяльнае і агрэрна-сялянскае пытанні, як сустаўныя часткі агульнага пытання аб пролетарскай рэволюцыі; ён даказаў, што «соцыяльная рэволюцыя не можа адбыцца інакш, як у выглядзе эпохі, злучаючай грамадзянскую вайну пролетарыята з буржуазіяй у перадавых краінах і цэлы рад дэмакратычных і рэволюцыйных, у тым ліку нацыянальна-вызваленчых рухаў у адсталых, адсталых і прыгнечаных нацыях» [6]),

Ленін бязлітасна здзекваўся над рэфармісцкімі брэднямі аб магчымасці «мірнага» вырашэння супярэчнасцяй буржуазнага грамадства, аб магчымасці безбалеснага «ўрастання» капіталізма ў соцыялізм. Адзіна магчымы шлях да перамогі пролетарскай рэволюцыі — шлях узброенага паўстання, шлях грамадзянскай вайны.

Выходзячы з адкрытага ім закона няроўнамернасці капіталістычнага развіцця ў эпоху імперыялізма, Ленін паказаў, што пролетарская рэволюцыя ёсць разрыў імперыялістычнага ланцуга ў яго слабейшых звяннях, што гістарычна магчыма і праўдападобна перамога пролетарскай рэволюцыі ў адной краіне.

Гэта гістарычная магчымасць была расійскім пролетарыятам на чале з Леніным і партыяй большэвікоў ператворана ў кастрычніку 1917 г. у сапраўднасць. Окцябрская рэволюцыя — класічны ўзор прымянення на справе ленінскай тэорыі пролетарскай рэволюцыі. Окцябрская рэволюцыя — першы этап міжнароднай комуністычнай рэволюцыі.

4. «Асноўным пытаннем ленінізма, яго адпраўным пунктам, яго фундаментам з'яўляецца пытанне аб дыктатуры пролетарыята» (Сталін) [7]).

Перапрацаваўшы і крытычна абагуліўшы урокі Парыжскай комуны, урокі рускай і міжнародпай рэволюцыі, Ленін адкрыў дзяржаўную форму дыктатуры пролетарыята — СОВЕТЫ. Ленін узяў пад знішчальную крытыку буржуазную дэмакратыю, «дэмакратыю толькі для багатых», замаскаваную форму буржуазнай дыктатуры, «убранае для прадпежніка самага зверскага, цынічнага» [8]). Наадварот, пролетарская дыктатура «жалезная улада рэволюцыйная, сме пая і быстрая» [9]), бязлітасная ў падаўленні класавага ворага, з'яўляецца ў той-жа час вышэйшым тыпам дэмакратыі — дэмакратыі ПРОЛЕТАРСКАЙ.

«Дыктатура пролетарыята ёсць ПРАЦЯГ класавай барацьбы пролетарыята ў НОВЫХ формах. У гэтым стрыжань...» Дыктатура пролетарыята — «ЗБРОЯ пролетарыята ў класавай барацьбе», зброя падаўлення эксплаататараў, зброя адрыву непролетарскіх слаёў працоўных ад буржуазіі для сумеснай барацьбы супроць капіталізма, зброя арганізацыі соцыялістычнага грамадства. «МЫ ІДЗЕМ У БОЙ — ГЭТА ЁСЦЬ ЗМЕСТ ДЫКТАТУРЫ ПРОЛЕТАРЫЯТА. Прайшлі тыя часы ўталічнага, наўгнага фантастычнага, механічнага, інтэлігенцкага соцыялізма, калі справу ўяўлялі так, што пераканаюць большасць людзей, нарысуюць прыгожы малюнак соцыялістычнага грамадства і стане большасць на пункт погляду соцыялізма... Дзе соцыялізм чалавецтва прыдае НЕ ІНАКШ, ЯК ПРАЗ ДЫКТАТУРУ ПРОЛЕТАРЫЯТА» [10]).

Гэтыя словы былі расійскім пролетарыятам на чале з Леніным і партыяй большэвікоў праведзены ў жыццё. СССР—класічны ўзор прымянення на справе ленінскага вучэння аб дыктатуры пролетарыята. СССР — першая цытадэль сусветнай пролетарскай дыктатуры.

5. На працягу стагоддзяў СОЦЫЯЛІЗМ аставаўся светлай, але недасяжнай марай. Маркс і Энгельс ператвараілі бяссільную утопію ў непераможную навуку рэволюцыйнага класа. Развіваючы і канкрэтызуючы гэту навуку, Ленін паставіў перад рабочым рухам ва ўвесь рост пытанне аб барацьбе за соцыялізм, як галоўную НЕАБХОДНУЮ задачу пролетарскай класавай барацьбы. Ленін даказаў, што наступіла эпоха, калі пролетарыят павінен выканаць сваю гістарычную місію — РАЗБУРЫЦЬ БУРЖУАЗНЫ ЛАД І СТВАРЫЦЬ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЕ ГРАМАДСТВА. Пролетарыят павінен знішчыць прыватную ўласнасць на сродкі вытворчасці, знішчыць глябу для эксплаатацыі чалавека чалавекам, назаўсёды знішчыць падзел на класы. Усё грамадства павінна складацца з работнікаў і кожны работнік павінен атрымліваць ад грамадства па сваёй працы. Пры соцыялізме знікнецца процілегласць паміж горадам і вёскай — «адна з самых глыбокіх асноў гаспадарчай і культурнай адсталасці вёскі» [11]). Соцыялізм стварае ўмовы для небывалага ў гісторыі чалавецтва росквіту ўсіх творчых сіл і талантаў кожнай паасобнай індывідуальнасці.

Соцыялізм з'яўляецца першай фазай КОМУНІСТЫЧНАГА ГРАМАДСТВА, грамадства без класаў і без дзяржавы, грамадства «УСЕБАКОВА РАЗВІТЫХ І УСЕБАКОВА падрыхтаваных людзей, людзей, якія УМЕЮЦЬ УСЁ РАБІЦЬ» [12]), грамадства, на сцягу якога будзе напісана: ад кожнага па здольнасцях, кожнаму па патрэбнасцях.

Устанавіўшы сваю дыктатуру, расійскі пролетарыят на чале з Леніным і партыяй большэвікоў упершыню ў гісторыі чалавецтва пачаў ПРАКТЫЧНА ажыццяўляць справу пабудовы соцыялізма.

6. У эпоху пролетарскай рэволюцыі рабочаму класу для зававання ўлады, для стварэння соцыялізма перш за ўсё неабходна кіраўніцтва ПАРТЫІ — «новай партыі, партыі баявой, партыі рэволюцыйнай, даволі смелай для таго, каб павесці пролетарыяў на барацьбу за ўладу, даволі вопытнай для таго, каб разабрацца ў складаных умовах рэволюцыйнай абстаноўкі і даволі гібкай для таго, каб абыйсці ўсе і ўсякія падводныя каменні на шляху да мэты... Новая партыя ёсць партыя ленінізма» (СТАЛІН) [13]).

Паводле Леніна дыктатура пролетарыята немыслима без партыі і, як вышэйшай формы класавай арганізацыі пролетарыята, без партыі, звязанай пры дапамозе прыводных пасаў з найшырэйшымі масамі рабочых і працоўных, без партыі, якая не падзяляе і не можа падзяляць кіраўніцтва з іншымі партыямі. Паводле Леніна, дыктатура пролетарыята немыслима без жалезнай дысцыпліны у партыі, без суровай большэвіцкай самакрытыкі, без няўхільнай барацьбы за адзінства партыі, супроць усялякай фракцыйнасці і ўсялякіх адступленняў ад большэвіцкай лініі.

Шлях росту і ўмацавання партыі ленінізма ёсць шлях БАРАЦЬБЫ НА ДВА ФРОНТЫ. На кожным павароце класавай барацьбы, пакуль не вырвана самая глыбокая карэнні капіталізма, у рады пролетарскіх партый неминуча прасякаюць дробна-буржуазныя хістанні. Націск буржуазіі найбольш адкрыта адлюстроўвае ПРАВЫ апартунізм, які пад тым ці іншым прыкрыццём праповедуе капітуляцыю перад буржуазіяй. За правым апартунізмам ідзе як цень апартунізм «левы» — «дробна-буржуазны рэволюцыянізм, грозны, надуты, фанабярысты на словах, пустышка раздробленасці, распыленасці, безгаловасці на справе» [14]). Толькі такая партыя заслугоўвае імя ленінскай, у плоць і кроў якой увайшла непрымірымая варожасць Леніна да соцыял-дэмакратызма, да ўсіх ухілаў ад большэвізма, да ўсякага прымірэнцтва.

Класічным узорам партыі новага тыпу з'яўляецца створаная Леніным ВКП(б). На тых-жа асновах пабудаваў Леніным і КОМУНІСТЫЧНЫ ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ, сусветная большэвіцкая партыя. Раўняючыся па свайму авангарду ВКП(б), нашы брацкія партыі на Захадзе і Усходзе ўпарта змагаюцца за перамогу пролетарскай рэволюцыі, дыктатуры пролетарыята, комунізма ва ўсім свеце.

Пролетарская партыя — «авангард пролетарыята, здольны ўзняць уладу і ВЕСЦІ ЎВЕСЬ НАРОД ДА СОЦЫЯЛІЗМА, накіроўваць і арганізоўваць новы лад, быць настаўнікам, кіраўніком, правадыром усіх працоўных і эксплаатуемых у справе ўстройства свайго грамадскага жыцця БЕЗ БУРЖУАЗІІ І СУПРОЦЬ БУРЖУАЗІІ» [15]).

[11]) Ленін. Творы, том 24, стар. 107.

[12]) Ленін. Творы, том 25, стар. 195.

[13]) Сталін. «Вопросы ленинизма», 9-е выдание, стар 64-65.

[14]) Ленін. Творы, том 27, стар. 5.

[15]) Ленін. Творы, том 21, стар. 386.

ЛЕНІНСКІ ПЛАН ПАБУДОВЫ СОЦЫЯЛІЗМА Ў НАШАЙ КРАІНЕ

7. Ленін насукова ўгрунтаваў МАГЧЫМАСЦЬ ПАБУДОВЫ ПОЎНАГА СОЦЫЯЛІСТЫЧНАГА ГРАМАДСТВА Ў АДНОЙ КРАІНЕ. «Развіццё капіталізма адбываецца ў вышэйшай ступені нераўнамерна ў розных краінах... Адсюль няўхільны вывад: соцыялізм не можа перамагчы адначасова ва ўсіх краінах. Ён пераможа спачатку ў адной ці некалькіх краінах, а астатнія на працягу некаторага часу астануцца буржуазнымі ці дабуржуазнымі» [16]). Пад перамогай соцыялізма ў адной краіне Ленін разумеў не толькі захват дзяржаўнай улады пролетарыятам «адной, асобна ўзятай капіталістычнай краіны», але і арганізацыю ім соцыялістычнай вытворчасці. «Перамогшы пролетарыят гэтай краіны, экспрапрыяваўшы капіталістаў і арганізаваўшы ў сябе соцыялістычную вытворчасць, устаў-бы супроць астатняга капіталістычнага свету, прыцягваючы да сябе прыгнечаныя класы іншых краін, падымаючы ў іх паўстанне супроць капіталістаў, выступаючы ў выпадку неабходнасці нават з ваеннай сілай супроць эксплаататарскіх класаў і іх дзяржаў» [17]). Ленін пічыў зусім ажыццёўнай пабудову соцыялізма ў РАСІІ, якая прадстаўляла сабой хоць і параўнаўча адсталую краіну, але краіну імперыялістычную, якая мела буйную прамысловасць і загартаваны пролетарыят, кіруемы самай рэволюцыйнай у свеце партыяй.

Ідэя магчымасці пабудовы соцыялістычнага грамадства ў нашай краіне, высунутая Леніным у гады імперыялістычнай вайны, пякыць у АСНОВЕ ўсёй ленінскай палітыкі пасля Окцябрскай перамогі. Гэту цэнтральную ідэю Ленін нязменна адстойваў на ЎСІХ этапах развіцця совецкай рэспублікі. У 1918 г., у найцяжэйшыя дні Брэста, Ленін гаварыў, што для стварэння «магутнасці ваеннай і магутнасці соцыялістычнай» «у нас ёсць матарыял і ў прыводных багаццях, і ў запасе чалавечых сіл, і ў бліскучым размаху, які дала народная творчасці вялікая рэволюцыя» [18]). У 1919 г., калі совецкая рэспубліка была ў кальцы белагвардзейцаў і інтэрвентаў, Ленін пісаў: «Буржуазія ўсяго свету імкнена тэму вар'яцее і лютуе супроць большэвізма, арганізуе ваенныя напады і змовы і іншае супроць большэвікоў, што яна вазьмі добра разумее НЕМІНУЧАСЦЬ НАШАЙ ПЕРАМОГІ Ў ПЕРАБУДОВЕ ГРАМАДСКАЙ ГАСПАДАРКІ, калі нас не задавіць ваенны сілай» [19]). Рабочыя масы «ведаюць, што яны самі ўласнай рукой будуюць соцыялізм..., І НІЯКАЯ СІЛА ЎНУТРЫ КРАІНЫ НЕ ПЕРАШКОДЗІЦЬ ДАВЕСЦІ ГЭТУ СПРАВУ ДА КАНЦА» [20]). У 1922 г., падводзячы першыя вынікі гаспадарчага ўздыму на рэйках нэпа, Ленін выказваў найглыбейшую ўпэўненасць у тым, што «Расія нэпаўская ператворыцца ў Расію соцыялістычную». Нарэшце, у 1923 г. Ленін з вычэрпальнай паўнатой указаў, што «ДЛЯ ПАБУДОВЫ ПОЎНАГА СОЦЫЯЛІСТЫЧНАГА ГРАМАДСТВА» ў нас, у совецкай рэспубліцы, ёсць «УСЁ НЕАБХОДНАЕ І ДАСТАТКОВАЕ» [21]).

8. Ленін стварыў грандыёзны ПЛАН рэарганізацыі ўсёй гаспадаркі краіны на соцыялістычных асновах. Перад пролетарыятам была пастаўлена нечуваная ў гісторыі, небывалая па смеласці, шырыні і цэннасці змыслу і ў той-жа час зусім навуковая і наскрозь канкрэтная задача ў 10-20 ГОД змяніць твар гігантскай краіны, у корані перарабіць яе эканамічны ўклад, ПАБУДАВАЦЬ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЕ ГРАМАДСТВА.

Асноўныя звенні ленінскага плана: аўладаць КАМАНДНЫМІ ВЫШЫНЯМІ ў эканоміцы краіны, нацыяналізаваць зямлю, буйную прамысловасць, транспарт, банкі, замежны гандаль; падвесці пад прамысловасць, транспарт, сельскую гаспадарку базу сучаснай перадавой ТЭХНІКІ; развіць магутную соцыялістычную ПРАМЫСЛОВАСЦЬ, здольную тэхнічна пераўзброіць усю гаспадарку краіны; канцэнтраваць сялянства, ператварыць дробную, распыленую і адсталую СЕЛЬСКУЮ ГАСПАДАРКУ ў буйную калектыўную гаспадарку; адцясніць і знішчыць капіталістычныя элементы ў нашай краіне, пабудаваць ФУНДАМЕНТ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ ЭКАНОМІКІ; дабіцца эканамічнай незалежнасці совецкай краіны ад капіталістычнага свету; стварыць ваенную магутнасць соцыялістычнай рэспублікі, забяспечыць яе АБАРОНАЗДОЛЬНАСЦЬ; ДАГНАЦЬ І ПЕРАГНАЦЬ у тэхнічных і эканамічных адносінах перадавыя буржуазныя краіны.

Ленін разглядаў барацьбу за ажыццяўленне гэтага плана, як сустаўную частку і рашаючы фронт СУСВЕТНАЙ ПРОЛЕТАРСКАЙ РЭВОЛЮЦЫІ. Тактыку большэвікоў, праводзячых «максімум ажыццявімага ў адной краіне для развіцця, падтрымання, абуджэння рэволюцыі ва ўсіх краінах», Ленін называў «АДЗІНА ІНТЭРНАЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ» [22]) тактыкай. Кожную перамогу на фронце гаспадарчага будаўніцтва ў совецкай краіне Ленін разглядаў як магутнае падтрымання рэволюцыйнага руху на Захадзе і Усходзе. «У Расіі вырашаецца пёс не рускага толькі, а і міжнароднага капітала». Рабочыя масы ўсіх краін ведаюць, што ТУТ, У РАСІІ, вырашаецца пёс агульнай сусветнай рэволюцыі» [23]).

Для перамогшага пролетарыята любой буйной капіталістычнай краіны ленінскі план пабудовы соцыялізма будзе служыць рашаючай дырэктывай, а соцыялістычнае будаўніцтва ў СССР — прыкладам і ўзорам. Ленін прадбачыў, што «калі Расія пакрыецца густой сеткай электрычных станцый і магутных тэхнічных абсталяванняў, дык наша комуністычная гаспадарка стане ЎЗОРАМ ДЛЯ БУДУЧАЙ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ Еўропы і Азіі» [24]).

9. Ленін вучыў, што няма іншага шляху пабудовы соцыялізма, апрача КЛАСАВАЙ БАРАЦЬБЫ; няма другой сілы, апрача ПРОЛЕТАРЫЯТА, здольнай перафармаваць усю эканоміку краіны, перазрэць глебу так, «каб на ёй зусім не магла расці ніякая буржуазія» [25]); няма іншай зброі ў пролетарыята ў яго барацьбе за пабудову соцыялізма, апрача ПРОЛЕТАРСКАЙ ДЫКТАТУРЫ.

Ключом да перамогі соцыялістычнага плана Ленін пічыў упэртую, настойлівую, паслядоўную, геройскі смелую барацьбу партыі кіруючай і напраўляючай сілы ва ўсёй сістэме пролетарскай дыктатуры, ПАРТЫІ, умеючай на кожным этапе знайсці важнейшае звяно, высунуць, цэнтральную задачу, вырашэнне якой адкрывае шлях наперад, на новую і вышэйшую ступень.

«Уся работа партыі ідзе праз СОВЕТЫ» [26]). Шлях да соцыялізма ёсць шлях УМАЦАВАННЯ ПРОЛЕТАРСКАЙ ДЫКТАТУРЫ, шлях пагаўтоўкі ўдзелення працоўных у справу кіраўніцтва дзяржавай, шлях шалёнай барацьбы з бюракратызмам ва ўсіх звяннях совецкага апарата.

«Партыя непераможна апіраецца ў сваёй рабоце на ПРАФЕСІЯНАЛЬНЫЯ САЮЗЫ». Ленін пічыў прафсаюзы «крыніцай, з якой бярэцца ўся наша ўлада». «Будучы школай комунізма наогул, профсаюзы павінны быць, у прыватнасці, школай кіраўніцтва соцыялістычнай прамысловасцю (а затым паступова і земляробствам) для ўсёй масы рабочых, а затым і для ўсіх працоўных» [27]).

Ленін даў разгорнутую праграму ўдзелення РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ ў справу пабудовы соцыялізма; комасмол павінен стаць ударнай групай, якая ва ўсякай рабоце аказвае сваю дапамогу, прасяўляе сваю ініцыятыву, свой пачын» [28]). Велізарнае месца ў соцыялістычным будаўніцтве Ленін адводзіў ПРАЦОЎНАЙ ЖАНЧЫНЕ; Ленін пічыў, што «пачэтная совецкай уладай справа можа быць рушана наперад толькі тады, калі замест соцень жанчын па ўсёй Расіі ў ёй прымуць удзел мільёны і мільёны жанчын... Тады соцыялістычнае будаўніцтва будзе стаяць у Расіі так моцна, што ніякія знешнія ворагі ў іншых краінах і ўнутры Расіі не будуць совецкай рэспубліцы страшны» [29]).

10. Ленін паказаў, што пабудаваць соцыялізм — значыць перш за ўсё вырашыць пытанне «ХТО КАГО». «Соцыялізма нельга «ўвесці»... «ЁН ВЫРАСТАЕ Ў ХОДЗЕ САМАЙ НАПРУЖАНАЙ, САМАЙ ВОСТРАЙ ДА ШАЛЕНСТВА, ДА РОСПАЧЫ ВОСТРАЙ КЛАСАВАЙ БАРАЦЬБЫ» [30]).

Усю моц сваёй дыктатуры пролетарыят, які стаіць на чале ўлады, скарыстоўвае для таго, каб ПАДАЎЛЯЦЬ СУПРАЦІЎЛЕННЕ ЭКСПЛААТАТАРАЎ, якое становіцца тым больш адчайным і жорсткім, чым бліжэй падходзіць пролетарыят да ажыццяўлення сваёй асноўнай задачы знішчэння класаў.

Вышэйшы прынцып дыктатуры пролетарыята — САЮЗ РАБОЧАГА КЛАСА З СЯЛЯНСТВАМ пад кіраўніцтвам рабочага класа. Палітыку пролетарскай дыктатуры ў вёсцы Ленін выразіў у трыядзінай формуле: «Умоць дасягаць пагаднення з сярэднім сялянінам, ні на мінуту не адмаўляючыся ад барацьбы з кулаком і моцна апіраючыся толькі на беднату» [31]). Ленін гаварыў, што змычка рабочага класа з сялянствам забяспечвае паспяховы рух да соцыялізма толькі пры ўмове цвёрдага і паслядоўнага пролетарскага кіраўніцтва. Што гэта значыць — кіраўніцтва сялянствам? Гэта значыць... «ВЕСЦІ ЛІНІЮ НА ЗНІШЧЭННЕ КЛАСАЎ, А НЕ НА ДРОБНАГА ВЫТВОРЦУ» [32]).

Класавая барацьба ў эпоху пабудовы соцыялізма заключаецца і ў рашучай барацьбе супроць дэзарганізацыі працы, супроць подыраў, рвачоў, дармаедаў, жулікаў, супроць ПРАВАДНІКОЎ УПЛЫВУ КЛАСАВАГА ВОРАГА Ў АСЯРОДЗІШЧЫ САМОГА РАБОЧАГА КЛАСА.

11. Заваяваўшы ў кастрычніку 1917 г. сваю дыктатуру, пролетарыят тым самым стварыў АСНОЎНУЮ прадпасылку соцыялістычнага будаўніцтва. Пад кіраўніцтвам Леніна совецкая дзяржава нацыяналізавала зямлю, экспрапрыявала буйную буржуазію, узяла ў свае рукі банкі, транспарт, буйную прамысловасць і гандаль, устанавіла манаполію замежнага гандлю. Цаной Брэсцкага міра Ленін дабіўся ПЕРАДЫШКІ і для гаспадарчага будаўніцтва. Але перадышка была не доўгая. Краіну Советаў апасалі ФРАНТЫ. Рукамі інтэрвентаў і белых генералаў сусветны капіталізм на працягу 3-х год прабаваў задушыць, утапіць у крыві совецкую рэспубліку. Пролетарская дзяржава кінула ўсе сілы на фронт і вымушана была ўвесці палітыку «ваеннага комунізма». Не гледзячы на недахват хлеба і зброі, на недахват вопыта і арганізацыі, на голад, разруху і кулацкія паўстанні ў тылу, створаная Леніным Рабоча-Сялянская Чырвоная армія была пераможніцай ва ўсіх франтах ад Архангельска і Одэсы да Владзівастока.

Адстаяўшы ў грамадзянскай вайне мірную соцыялістычную працу, пролетарская дзяржава абвясціла ў пачатку 1921 г. НОВУЮ ЭКАНАМІЧНУЮ ПАЛІТЫКУ. Гэта геніяльна задуманая Леніным і ўведзеная яго цвёрдай рукой палітыка ў асноўных рысах прадаўжала на новым і вышэйшым этапе барацьбы эканамічную палітыку перыяда першай пераможнай. «Эканамічна і палітычна НЭП цалком забяспечвае нам магчымасць пабудовы фундамента соцыялістычнай эканомікі» [33]).

Замена харчразвёрсткі харчпадаткам і аднаўленне рынка вялі да падёму сельскай гаспадаркі, стваралі ўмовы для развіцця прамысловасці, умацоўвалі сувязь паміж рабочым класам і асноўнымі масамі сялянства. Уведзенне нэпа азначала таксама аграджанне і часовае развіццё прыватна-гаспадарчага капіталізма. Але пасля вымушанага адступлення і перагрупоўкі сіл пачалося павольнае, няўхільнае, паступова паскараўшаеся НАСТУПЛЕННЕ соцыялізма. «Мы цяпер робім стратэгічнае адступленне, якое дасць нам больш шырокі фронт наступлення ў бліжэйшым будучым. Дасць эканамічную мацнейшую змычку з мільёнамі дробных сялян, з масай сялянства, зробіць наш саюз, саюз рабочых і сялян, аснову ўсёй нашай совецкай рэволюцыі, усёй нашай совецкай рэспубліцы непераможным» [34]).

Уся барацьба большэвіцкай партыі за рэалізацыю ленінскага плана з 1921 г. працякае НА РЭЙКАХ НЭПА. «Нэп ёсць асобая палітыка пролетарскай дзяржавы, разлічаная на дапушчэнне капіталізма пры наяўнасці камандных вышынь у руках пролетарскай дзяржавы, разлічаная на барацьбу элементаў капіталістычных і соцыялістычных, разлічаная на ўзрастанне ролі соцыялістычных элементаў на шкоду элементам капіталістычным, разлічаная на перамогу соцыялістычных элементаў над капіталістычнымі, разлічаная на знішчэнне класаў, на пабудову фундамента соцыялістычнай эканомікі» (СТАЛІН). [35]).

12. Ленінскі курс на перамогу соцыялізма ў нашай краіне быў мішэнню бесперапынных атак з боку УНУТРЫПАРТЫЙНЫХ АПАЗІЦЫЙ, адлюстроўваўшых націск дробнабуржуазнай стыхіі. У аснове УСІХ гэтых антыбольшэвіцкіх плыняй ляжала адмаўленне соцыялістычнага характара Окцябрскай рэволюцыі, нявер'е ў здольнасць пролетарыята ўмацаваць сваю дыктатуру, утрымаць пад сваім кіраўніцтвам сялянства і разам з ім будаваць соцыялізм.

Ленін неўміліма ўскрываў дробнабуржуазную прыроду ўсіх антыпартыйных ухілаў. На кожным этапе рэволюцыі на чале з Леніным партыя адкідала са свайго шляху панікёраў і дэзарганізатараў, цягнуўшых партыю на шлях буржуазнай дэмакратыі (меншавіцтвуючыя дэзертыры Окцябра); гатовых у імя мнімарэволюцыйнай фразы пайсці на ўтрату совецкай улады («левыя комуністы»); зводзіўшых на нішто кіруючую ролю партыі ў пролетарскай дзяржаве (сапронаўцы); абстрэльваўшых партыю з анарха-сіндыкалісцкіх і трэд'юніяністкіх пазіцый (шляп нікаўцы); прабаваўшых з розных кандоў расхістаць сістэму пролетарскай дыктатуры і паставіць пад сумненне асновы ленінскай палітыкі (Троцкі).

Ленін заўсёды прымяняў самыя крутыя метады барацьбы супроць ворагаў партыйнага адзінства, супроць правых і «левых» штрэйкбрэхераў соцыялістычнага будаўніцтва. Ленін патрабаваў «жалезнай дысцыпліны і да канца праведзенай дыктатуры пролетарыята супроць дробна-буржуазных хістанняў» [36]). На X і XI з'ездах РКП(б) у сувязі з паваротам партыі да задач соцыялістычнага будаўніцтва на рэйках нэпа Ленін з асаблівай сілай папярэдзіў партыю аб неабходнасці безумоўнага і найстражэйшага адзінства яе радоў і поўнага знішчэння ўсякай фракцыйнасці. «Ёсць рэчы, якімі жартаваць не дазваляецца; ёсць такія рэчы, як адзінства партыі» [37]).

13. Ажыццяўленне вялікай ленінскай праграмы пабудовы соцыялізма прадбачыла ўсё большае ўзмацненне планавага прынцыпу ў нашай гаспадарцы, усё большае ўздзеянне пролетарскай дыктатуры на ўвесь ход гаспадарчага жыцця краіны. Ленін стварыў Дзяржплан. Ленін упершыню паставіў перад партыяй задачу выпрацоўкі канкрэтных ВЫТВОРЧЫХ ПЛАНАЎ, рэалізуемых у пэўныя адрэзкі часу. «Нельга працаваць, не маючы плана, разлічанага на доўгі перыяд і на сур'ёзны поспех» [38]).

Першым планам тэхнічнай і эканамічнай рэканструкцыі нашай гаспадаркі быў вядомы ленінскі план Гоэлро. У аснове гэтага першага народна-гаспадарчага плана, правобраза нашых пяцігодак, ляжала ідэя падведзення пад усю гаспадарку краіны НОВАЙ ТЭХНІЧНАЙ БАЗЫ. «Мы Расію павінны паставіць і можам паставіць на іншую базу» [39]). Такой новай вышэйшага тыпу тэхнічнай базай з'яўляецца электрычнасць. «Комунізм — гэта ёсць совецкая ўлада плюс электрыфікацыя ўсёй краіны... Толькі тады, калі краіна будзе электрыфікавана, калі пад прамысловасць, сельскую гаспадарку і транспарт будзе падведзена тэхнічная база сучаснай буйнай прамысловасці, толькі тады мы пераможам канчаткова» [40]).

Сталін тады-ж, у сакавіку 1921 г., у пісьме к Леніну ахарактарызаваў план Гоэлро, як «майстэрскі накід сапраўды адзінага і сапраўды дзяржаўнага гаспадарчага плана без дакласоў», як «адзіную ў наш час марксіцкую спробу падвядзення пад совецкую надбудову гаспадарча-адсталай Расіі сапраўды рэальнай і адзіна магчымай пры цяперашніх умовах тэхнічна-вытворчай базы» [41]).

14. «Адзіна магчымай эканамічнай асновай соцыялізма з'яўляецца БУЙНАЯ МАШЫННАЯ ІНДУСТРЫЯ» [42]). Магутная соцыялістычная прамысловасць з'яўляецца галоўнай прадпасылкай пітанцыра развіцця прадукцыйных сіл, пярабудовы дробнай сельскай гаспадаркі ў буйную, знішчэння процілегласці паміж горадам і вёскай, знішчэння класаў.

Ленін заўсёды П

РЭЗАЛЮЦЫЯ МАСКОУСКАЙ АБ'ЯДНАНАЙ IV АБЛАСНОЙ і III ГАРАДСКОЙ ПАРТКАНФЕРЭНЦЫІ ПА ДАКЛАДУ тав. КАГАНОВІЧА АБ РАБОЦЕ ЦК ВКП(б)

Заслухаўшы даклад тав. Л. М. Кагановіча аб рабоце ЦК ВКП(б) за перыяд ад XVI да XVII з'езда Маскоўская аб'яднаная (IV абласная і III гарадская партыйная канференцыя цалкам і поўнасцю ўхваляе палітычную лінію і практычную дзейнасць Цэнтральнага Камітэта ВКП(б).

I.

Канферэнцыя адзначае, што за час паміж XVI і XVII з'ездамі партыі цалкам і поўнасцю пацвердзілася ацэнка міжнароднага становішча, даная тав. Сталіным на XVI з'ездзе.

Сусветны эканамічны крызіс, які працякае ва ўмовах усеагульнага крызіса капіталізма, нанёс руйнаўныя ўдары і расхістаў эканамічную сістэму капіталізма, сарваў яго частковую стабілізацыю, выкінуў на вуліцу мільёны рабочых і абнялелых сялян.

Не гледзячы на тое, што за апошні час у радзе краін вынікалася магчымасць і нават праўдападобнасць пераходу з хістаннямі ўверх і ўніз ад крызіса да дэпрэсіі — агульны крызіс капіталістычнай сістэмы ідзе ўглыбіню абвастрэцца, насілі аб'ектыўныя прадпасылкі рэвалюцыйнага крызіса, і капіталізм усутыч падыходзіць да новага тура рэвалюцый і войн.

За справаздачны перыяд цалкам пацвердзіліся ўказанні тав. Сталіна на XVI з'ездзе аб тым, што «буржуазія будзе шукаць выхада са становішча ў далейшай фашызацыі ўнутранай палітыкі, скарыстоўваючы для гэтага ўсе рэакцыйныя сілы, у тым ліку і соцыял-дэмакратыю» і «ў новай імперыялістычнай вайне і інтэрвенцыі ў галіне знешняй палітыкі».

Прыход да ўлады фашыстаў у Германіі і рост фашызма ў радзе іншых краін з'яўляецца рэзультатам здзяйснення дзейнасці галоўнай соцыяльнай апоры буржуазіі — міжнароднай соцыял-дэмакратыі, перажываючай найглыбейшы распад і крызіс.

Спешна перабудоўваюцца імперыялістычныя блокі, заключаюцца новыя саюзы і згоды, ліхаманкава працуюць генеральныя штабы і ваенныя заводы. Зарава імперыялістычнай вайны ўсё больш разгараецца на Далёкім Усходзе, дзе японская ваенщына беспакарана грабіць мяжу гапакутны кітайскі народ, прадаўны Гамінданам, рыхтуе плацдарм для нападу на Совецкі Саюз.

Толькі краіна пролетарскай дыктатуры, кіруемая ленінскім ЦК, апіраючыся на магутны індустрыяльны ўздым усёй народнай гаспадаркі, на сілы Рабоча-Сялянскай Чырвонай арміі, вядзе цвёрдую, мудрую, паслядоўную і рашучую палітыку міра і барацьбу супроць войн і інтэрвенцыі.

Канферэнцыя вітае бліскучыя перамогі знешняй палітыкі ленінскага ЦК і тав. Сталіна, якія выліліся ў заключэнні раду пактаў аб ненападзе, у мудрым скарыстанні супярэчнасцей у лагеры імперыялістаў і ўстанаўленні карэктных адносін паміж Совецкім Саюзам і ПАВШ.

Цэнтральны Камітэт, алетоўваючы з выключнай сілай і галоснасцю інтарэсы вялікай краіны пролетарскай дыктатуры, дабіўся таго, што Совецкі Саюз стаў рашаючым фактарам міжнароднага жыцця і палітыкі. Палітыка ЦК знаходзіць магутнае ад трымане ўсіх рабочых і працоўных мас краіны, усяляе ў іх пачуцце гордасці і ўпэўненасці за кожны крок сваёй партыі і яе правадыра тав. Сталіна. Перад тварам вялікай правакацыі германскіх фашыстаў і японскай ваенщыны маскоўскія большэвікі заяўляюць, што рабочыя і працоўныя нашай краіны, якая вядзе неаслабную палітыку міра, адлеюць пазаз... ворагу сілу і магут насць вялікай Рабоча-Сялянскай Чырвонай арміі. Тых імперыялістаў, якія напрабуюць пасягнуць хоць-бы на адну пядзь совецкай зямлі, чакае поўны разгром.

Канферэнцыя заклікае рабочых, калгаснікаў і працоўных яшчэ больш мацаваць абароназдольнасць рабоча-сялянскай дзяржавы. На пра вакацыі германскіх фашыстаў і японскай ваенщыны адказам ператварэнне кожнага завода, соўгаса і калгаса ў непрыступную крэпасць пролетарскай рэвалюцыі.

II.

На XVI з'ездзе ВКП(б) цвёрдай рукой Сталіна быў начэртан вялікі план разгорнутага наступлення соцыялізма па ўсяму фронту. Правільная ленінская палітыка, штольленнае канкрэтнае кіраўніцтва Цэнтральнага Камітэта забяспечылі найвялікшыя перамогі соцыялізма ў СССР. 3½ гады, якія адлеляюць нас ад XVI з'езда, з'яўляюцца вялікай гістарычнай эпохай пераможнай барацьбы рабочых і сялян пад кіраўніцтвам партыі, пад кіраўніцтвам тав. Сталіна — супроць ворагаў народа, за перамогу ленінскай палітыкі.

У рэзультаце напружанай, пасля ховай барацьбы з класавымі ворагамі і апартуністамі, пры небывалым уздыме актыўнасці мільённых мас рабочых і сялян, пры непахісным сталінскім кіраўніцтве, разгорнутым наступленнем па ўсяму фронту наша партыя дабілася сапраўды сусветна-гістарычных перамог па перабудове нашай краіны.

За перыяд паміж XVI і XVII з'ездамі партыі Совецкі Саюз вышаў у першыя рады самых перадавых у тэхніка-эканамічных адносінах краін, ператварыўся ў краіну неаслежную ад капрызаў капіталізма, краіну з магутнай сучаснай тэхнікай абароны, краіну, якая мае ўласную базу для поўнага завяршэння ў другім пяцігоддзі тэхнічнай рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі.

На базе індустрыялізацыі, калгаснага і соўгаснага будаўніцтва, Совецкі Саюз ператварыўся ў краіну самага буйнага ў свеце земляробства. Рабочы клас вырашыў самую трудную задачу пролетарскай рэвалюцыі — соцыялістычную перабудову сялянства — і вывеў раней адсталыя і эксплаатуемыя масы сялян на шлях светлага, культурнага, заможнага жыцця. Датэрміновае выкананне плана хлебапаставак у 1933 годзе, рост матэрыяльна-культурнага ўзроўню калгаснікаў — лепшы доказ перамогі калгаснага ладу.

У жорсткай класавай барацьбе, умацоўваючы пазіцыі соцыялізма, наш ЦК дабіўся карэнных змен у расстаноўцы класавых сіл у краіне на карысць соцыялізма. Як ніколі колькасна выраслі і якасна ўмацавалася рады рабочага класа. Мільённыя масы бяднякоў і сярэднякоў, аб'ядналіся ў калгасы, складаюць моцную апору совецкай улады ў вёсцы. У асноўным ліквідаван апошні сур'ёзны капіталістычны клас — кулацтва. Калгасны лад рашуча перамог. Партыя разграміла спробы кулацкіх недабіткаў арганізаваць сабатаж хлебазагатовак, арганізаваць раскрадванне соцыялістычнай уласнасці, шкодніцтвы падарваць калгасы. Як ніколі ўмацаваўся саюз рабочага класа з сялянствам; як ніколі ўзрасла, умацавалася кіруючая роля рабочага класа і нашай ленінскай партыі.

Высока падняўся матэрыяльны і культурны ўзровень рабочых і калгаснікаў. Поўнасцю і назаўсёды пакончана з праклятай спадчынай капіталізма — беспрацоўем, назаўсёды пакончана з абяздоленнем і галечай мільённых мас сялянства. СССР усё больш ператвараецца ў краіну перадавой соцыялістычнай культуры, у краіну росквіту навуковай і тэхнічнай думкі. Сотні новых вытворчасцей абслугоўваюцца новапад рыхтаванымі кваліфікаванымі навукова-тэхнічнымі кадрамі з асяродзішча рабочых. «Упэўнена і радасна глядзіць кожны рабочы і калгаснік на сваё будучае, прад'яўляючы ўсё больш павышаныя запатрабаванні да ведаў, культуры» (тэзісы к дакладу т. т. Молатава і Куйбышава аб другім пяцігадовым плане развіцця народнай гаспадаркі СССР). У жорсткай барацьбе з ворагамі ленінізма, за генеральную лінію партыі, апіраючыся на актыўнасць найшырэйшых мас рабочых і сялян, наш ЦК пад кіраўніцтвам тав. Сталіна прывёў краіну к XVII з'езду з буйнейшымі перамогамі на ўсіх франтах соцыялістычнага будаўніцтва.

Рэвалюцыйным вопытам мільёнаў рабочых і сялян за гэтыя гады даказана і пацверджана гістарычная праўда і сіла ленінскай тэорыі перамогі соцыялізма ў нашай краіне, тэорыю, якую адстаяў, развіў і канкрэтызаваў у барацьбе з трацкістамі і правымі апартуністамі наш правадыр, настаўнік і арганізатар перамог соцыялізма — тав. **Сталін.**

III.

Канферэнцыя горача вітае апублікаваныя тэзісы т. т. Молатава, Куйбышава і Кагановіча, ухваленыя ў асноўным Палітбюро ЦК, к XVII з'езду партыі, тэзісы, якія ўзбройваюць рабочы клас і працоўныя масы яснай перспектывай і канкрэтнай праграмай другой пяцігодкі, праграмай ліквідацыі капіталістычных элементаў і класаў наогул і ператварэння Совецкага Саюза ў самую магутную ў тэхнічных адносінах краіну ў Еўропе.

Выкананне гэтай праграмы прадбачыць завяршэнне тэхнічнай рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі, рашаючай умовай якога павінна з'явіцца асваенне новай тэхнікі і новых вытворчасцей. Канферэнцыя заклікае ўсю Маскоўскую арганізацыю дабіцца таго, каб маскоўскія рабочыя, работніцы і калгаснікі ішлі ў авангардзе барацьбы за асваенне тэхнікі. Канферэнцыя абавязвае маскоўскіх большэвікоў сканцэнтраваць усю сваю ўвагу па поўным выкананні народна-гаспадарчага плана 1934 г., па рашучым паляпшэнні якасці прадукцыі.

Цалкам ухваляючы велізарную будаўнічую праграму ў другой пяцігодцы, праграму росту больш чым у два разы сельска-гаспадарчай прадукцыі, канферэнцыя асабліва адзначае ўзрамадныя маштабы намечанай праграмы павышэння матэрыяльнага і культурнага ўзроўню жыцця рабочых і сялян. Канферэнцыя падкрэслівае выключнае значэнне для народнай гаспадаркі разгортвання тавараазвароту паміж горадам і вёскай і ўзмацнення ўсіх відаў транспарта, асабліва чыгуначнага, і абавязвае Маскоўскі камітэт дабіцца рашаючых зрухаў у гэтай галіне.

Барацьба за выкананне плана другой пяцігодкі патрабуе далейшай перабудовы работы ўсіх органаў пролетарскай дыктатуры.

На аснове канкрэтнага кіраўніцтва ленінскага ЦК, спалучэўшага ва ўсёй сваёй штодзённай дзейнасці высокую прынцыповасць і большэвіцкі рэвалюцыйны размах з увагай да ўсіх дэталяў арганізацыйна-практычнай работы, партыя за апошнія гады правяла сур'ёзныя меры па паляпшэнню і перабудове работы совецкіх, гаспадарчых і партыйных арганізацый (перабудова Донбаса, стварэнне палітаддзелаў, разгрузбуйненне, чыстка і скарачэнне дзяржапарата, чыстка партыі і т. д.).

У поўнай згодзе з тэзісамі к дакладу т. Кагановіча, ухваленымі ў асноўным Палітбюро ЦК, канферэнцыя падкрэслівае неабходнасць разгарнуць энергічную і ўпартую барацьбу за неадкладную ліквідацыю адставання практыкі арганізацыйнай работы совецкіх, гаспадарчых, профсаюзных і партыйных арганізацый ад патрабаванняў палітычнай лініі партыі.

Канферэнцыя заклікае ўсіх членаў маскоўскай арганізацыі павесці рашучую барацьбу з канцылярска бюракратычнымі метадамі кіраўніцтва, з работай метадам «агульных дырэктыў», засляльніцкай мітусней, разбуханнем апаратаў і бескантрольнасцю—за аперацыйнае кіраўніцтва, веданне справы, правільны падбор і расстаноўку кадраў і сістэматычную з дня ў дзень праверку выканання.

Канферэнцыя падкрэслівае, што большэвік, які не ўсвойвае гэтых абавязковых патрабаванняў ленінска-сталінскага метаду і стылю ў рабоце, не з'яўляецца яшчэ ў поўным сэнсе слова камуністам. Цалкам і поўнасцю далучаючыся да ўсіх прынцыповых і практычных прапаноў, уцасімых тэзісамі па дакладу т. Кагановіча, канферэнцыя падкрэслівае, што перабудова ўсіх совецкіх, гаспадарчых, профсаюзных і партыйных арганізацый прадбачыць яшчэ большае разгортванне соцыялістычнага спаборніцтва і ўдар ніцтва рабочых і калгаснікаў, яшчэ большае разгортванне большэвіцкай самакрытыкі і масавага кантролю знізу.

Згуртоўваючы ўдарнікаў другой пяцігодкі, уцягваючы ўсё новыя і новыя масы ў справу будаўніцтва соцыялізма, наша партыя павінна весці неаслабную закрушальную барацьбу з класавым ворагам і яго агентурай.

Ажыццяўленне найвялікшых задач другой пяцігодкі немінуча выкліча абвастрэнне класавай барацьбы, новыя спробы ў падрыве калгасаў з боку кулацтва, спробы шкодніцтва і сабатажу на нашых прамысловых прадпрыемствах з боку антысовецкіх сіл.

Адзначаючы, што пераможаны і разгромлены класавы вораг вымушан у сваёй барацьбе з пролетарскай дыктатурай звярачацца да розных роду маскаванняў і перакрашвання, канферэнцыя заклікае ўсіх большэвікоў, рабочых і калгаснікаў, навуковых і інжынерна-тэхнічных работнікаў Маскоўскай вобласці неаслабна навучаць рэвалюцыйную пільнасць, з дня ў дзень замацаваць пролетарскую дыктатуру, ахоўваць соцыялістычную ўласнасць, цвёрда і няўхільна умацоўваць дысцыпліну і павышаць прадукцыйнасць соцыялістычнай працы.

IV.

Рашаючай умовай нашых перамог з'яўляюцца адзінства і згуртаванасць, высокая баяздольнасць партыі—авангарда соцыялістычнага будаўніцтва.

К свайму XVII з'езду партыя прыходзіць як ніколі, як ні ў якія гады, адзінай, маналітнай, моцна спаянай вакол свайго ленінскага ЦК, вакол свайго настаўніка і правадыра т. **Сталіна.**

Гэта несакрушальнае адзінства радоў нашай партыі, забяспечыўшае перамогі соцыялізма, завяёвана ў рэзультаце ўпартай барацьбы з ворагамі партыі і рабочага класа, з усімі відамі апартунізма і прымірэнства.

Толькі дзякуючы геніяльнай праворлівасці і ленінскай непрымірымасці правадыра партыі т. Сталіна, партыя змагла своечасова ўскрыць і ўшчэнт разграміць контррэвалюцыйны трацкізм і кулацкую агентуру—правы ўхіл.

Асаблівасць данага моманту заключаецца ў тым, што ахвосце меншавікай, кулацкай ідэалогіі рэстаўрацыі капіталізма, правыя і «левыя» апартуністы змыкаюцца паміж сабой. Разумеючы поўную безнадзейнасць спроб пахіснуць адзінства партыі, яны змыкаюцца з белагвардзейскімі элементамі і з'яўляюцца посьбітамі махрова-контррэвалюцыйных замыслаў.

Канферэнцыя са здавальненнем адзначае высокі якасны рост партыі, уздым ідэйнага ўзроўню партыйных кадраў, шырокіх партыйных мас, далейшае ўмацаванне ўнутрыпартыйнай дэмакратыі, паспяховае разгортванне пролетарскай самакрытыкі ва ўсіх звеннях партыі, паспяховае разгортванне чысткі партыі. Абагульняючы вопыт правядзення чысткі маскоўскай арганізацыі, канферэнцыя асабліва адзначае велізарную ролю ў справе павышэння палітычнага ўзроўню партыйнай і дзяржаўнай дысцыпліны і вытворчай актыўнасці членаў партыі.

Ажыццяўленне задач другой пяцігодкі, патрабуе яшчэ большага ўмацавання кіруючай ролі нашай партыі, яшчэ большай адказнасці кожнага большэвіка за даручаную яму справу за асваенне тэхнікі, яшчэ большай рэвалюцыйнай пільнасці і большэвіцкай непрымірымасці ў барацьбе з класавым ворагам і яго агентурай. Канферэнцыя падкрэслівае, што для сучаснага этапу захоўвае ўсю сілу і астрату ўказанне XVI з'езда партыі на тое, што агенты класавага ворага ў радах нашай партыі будуць звяртацца да двурушніцтва і маскавання, да заяў на слова аб прызнанні імі партыі, фактычна-ж сабатуючы і падрываючы гэту лінію на справе.

Канферэнцыя падкрэслівае неабходнасць весці непрымірымую барацьбу з правым і «левым» ухіламі і ўсімі іншымі апартуністамі, двурушнікамі, перарадзіенцамі, якія прадаюць справу пролетарскай дыктатуры, і патрабаваць ад кожнага члена партыі не фармальных заяў аб адданасці лініі партыі, а сапраўды большэвіцкай работы, ведання справы па сутнасці, аўладання тэхнікай на любым участку, на якім ён пастаўлен партыяй, аўладанне ленінска-сталінскім стылем работы.

* * *

XVII з'езд партыі супадае з дзесятай гадавінай смерці вялікага Леніна, правадыра і заснавальніка нашай партыі і Комуністычнага Інтэрнацыянала, арганізатара перамогі пролетарскай рэвалюцыі. Схіляючы свае сцягі над магілай вялікага правадыра і настаўніка, канферэнцыя са здавальненнем адзначае поўны трыумф яго заветаў, поўную перамогу ленінскага вучэння і яго плана —пабудовы соцыялізма ў нашай краіне.

* * *

Натхняльнікам, арганізатарам і кіраўніком усёй гераічнай барацьбы і перамог партыі за гэта дзесяцігоддзе быў і ёсць геніяльны пераемнік і прадаўжальнік справы Леніна, правадыр і настаўнік партыі, Камінтэрна і міжнароднага рабочага класа—наш родны і любімы т. **Сталін.** Разам з Леніным расціў і пеставаў тар. Сталін большэвіцкую партыю. У горне трох рэвалюцый, у агні грамадзянскай вайны, у непрымірымай барацьбе з апартунізмам выхоўваў т. Сталін кадры нашай партыі ў духу вернасці вучэнню Леніна, у духу беззаветнай барацьбы за перамогу дыктатуры пролетарыята, за пабудову соцыялістычнага грамадства.

На чале ленінскага Цэнтральнага Камітэта, празорліва адкрываючы перад усёй партыяй і рабочым класам найвялікшыя гістарычныя перспектывы, мабілізуючы масы на барацьбу з ворагамі, падымаючы кожнае практычнае пытанне на ўзровень высокай ленінскай прынцыповасці, глыбока ўваходзячы ў практычныя дэталі штодзённай барацьбы і будаўніцтва, згуртоўваючы рады ВКП(б) у барацьбе за ленінізм, супроць ухілаў і прымірэнчых адносін да іх—тав. Сталін пераможна вядзе нашу партыю, нашу краіну ад перамогі да перамогі. Імя Сталіна, блізкага і роднага мільёнам працоўных нашай краіны і ўсяго свету, стала для нас сімвалам барацьбы за комунізм.

* * *

Канферэнцыя падкрэслівае, што дзякуючы кіраўніцтву Цэнтральнага Камітэта і т. Сталіна, Маскоўская арганізацыя дабілася велізарных поспехаў у справе ператварэння вобласці са спажываючай у вытвараючую, у справе большага развіцця лёгкай прамысловасці, у справе ператварэння Масквы на ўзорную пролетарскую сталіцу.

Маскоўская канферэнцыя запэўнівае свой ЦК і т. Сталіна ў тым, што Маскоўская арганізацыя большэвікоў была, ёсць і будзе моцнай апорай ЦК і т. Сталіна ў барацьбе з усімі ворагамі ленінізма, за пераможнае выкананне вялікага соцыялістычнага плана другой пяцігодкі, на поўную пабудову соцыялістычнага грамадства, за сусветную пролетарскую рэвалюцыю.

Няхай жыве наша слаўная ленінская партыя і яе Цэнтральны Камітэт!

Няхай жыве наш вялікі, родны Сталін!

Наперад, таварышы, да новых перамог!

НІЗАЎЦОЎ

УЗЯЦЬ У 1934 ГОДЗЕ ЯШЧЭ БОЛЬШЫ ЎРАДЖАІ

1933 год з'явіўся годам рэкорднага ўраджаю зернавых культур па ўсяму СССР. Валавы збор зернавых культур у 1933 г. у размеры 898 млн. цэнтн. з'яўляецца найвышэйшым як за час існавання совецкай улады, так і за папяраднія дарэвалюцыйныя гады, рэкордным з якіх быў 1913 год, калі валавы збор дасягаў 801 млн. цэнтнераў.

БССР у 1933 годзе, як і большасць рэспублік і абласцей, дабілася непрадугледжанага ўраджаю зернавых у параўнанні з усімі папярэднімі гадамі.

У апублікаваных матэрыялах Камітэтнай камісіі па ўраджайнасці, мы маем наступныя паказальнікі аб памерах ураджайнасці і валавым зборы зернавых культур па БССР у 1933 г..

Назва культур	Ураджай з 1 га у цэнтн.	Валавы збор у тыс. цэнтн.
Усе зернавыя	9,1	22.711
Жыта азімае	9,4	10.809
Жыта яравое	7,8	185
Пшаніца азімая	11,1	840
Пшаніца яравая	9,8	899
Ячмень яравы	10,5	330,7
Авёс	8,7	4.689
Грэчка	5,6	697
Проса	6,9	356
Усе бабовыя	10,0	583
Вика на зярно	3,6	646

Калі мы возьмем ураджай па трох асноўных культурах — жыта, авёс і ячмень, то будзем мець наступны малюнак: самыя лёгкія паказальнікі ўраджаю па гэтых культурах маем па паўночнай групе раёнаў БССР, уключаючы **Крупскі, Бягомльскі і Плешчаніцкі** раёны цэнтральнай зоны. Гэта група раёнаў паўночнай часткі БССР, выключаючы Віцебскі, Асіпавіцкі і Дубровенскі раёны, дзе зніжэнне ўраджайнасці, якое даходзіць, як ужо пасала вышэй, да 6 цэнтнераў з га.

АСНОЎНАЯ ПРЫЧЫНАЙ НІЗКА ГА ЎРАДЖАЮ (пры паўночнасці пераважвання больш цяжкіх глеевых глеб) **У ПАЎНОЧНЫХ РАЁНАХ БССР З'ЯЎЛЯЕЦЦА ВЫКЛЮЧНАЯ ЗАСМЕЧАНАСЦЬ ПАЛЕЎ, ЯК РЭЗУЛЬТАТ НІКУДЫ НЯВАРТАЙ АГРАЦОЎКІ ГЛЕБЫ, СПОЗНЕНЫЯ ТЭРМІНЫ СЯЎБЫ, АСАБЛІВА АЎСА, ІГНАРАВАННЕ М.Н.МАЛЬНІЧХ ПАТРАБАВАННЯЎ АГРАТЭХНІКІ.**

Засмечанасць палёў па паўночнай зоне даходзіць да выключных памераў. Так, пры сраўнэнні ў **АСВЕЙСКІМ** раёне з намалочаных 10.536 цэнтнераў жыта 4.891 цэнтнер, або 42 проц., аказалася з пустазелляем.

Такое механічнае тлумачэнне з'яўляецца палітычна няправільным, яно з'яўляецца нічым іншым, як апартуністычным прыхрыццём бяздзейнасці, адсутнасцю большэвіцкай барацьбы і апаратыўнага кіраўніцтва за высокі ўраджай з боку кіруючых работнікаў сельскай гаспадаркі як цэнтральных арганізацый, так і значнай часткі раённых кіруючых работнікаў.

Праўда, кліматычныя ўмовы 1933 года былі спрыяльнымі для сельскай гаспадаркі, але гэта не з'яўлялася рашаючым у атрыманні высокага ўраджаю ў 1933 годзе.

1933 год, трэба праўда сказаць, з'яўляўся пераломным годам у справе ўкаранення сапраўды большэвіцкага апаратыўнага кіраўніцтва ў сельскай гаспадарцы: рост і ўмацаванне соцыялістычнага сектара сельскай гаспадаркі, выкарчоўванне карэнных школніцтва і мабілізацыя партарганізацый за большэвіцкія тэмпы перабудовы сельскай гаспадаркі — гэта і з'явілася рашаючым у значных дрэках сельскай гаспадаркі ў БССР у 1933 годзе.

БССР знаходзіцца ў такой стрэмкаўлай кліматычнай і метэаралагічнай зоне, што выключана рэгулярнасць рэзкіх хістанняў ураджайнасці з-за неаказана асалкаў і лішак дзяцьлы, як гэта мае месца ў другіх частках Совецкага Саюза, (Украіна, Нізкая Волга), дзе пры існаўшай раней нізкай тэхніцы сельскай гаспадаркі колькасць асалкаў лімітавала вышыню ўраджаю. Наадварот, БССР мае ў некаторыя гады лішкі асалкаў, пазбаўляючы ўраджай на нізінных мясцах, што мела месца ў радзе раёнаў у 1933 годзе.

РЭЗКАЕ ХІСТАННЕ ЎРАДЖАЮ ПА БССР ТЛУМАЧЫЦЦА НЕ НЕЙКІМІ ХІСТАННЯМІ КЛІМАТЫЧНЫХ І МЕТЭАРАЛАГІЧНЫХ УМОЎ, А, У ПЕРШУЮ ЧАРГУ, АД СУТНАСЦЮ ДА 1933 Г. НАЛЕЖНАГА АПЕРАТЫЎНАГА БОЛЬШЭВІЦКАГА КІРАЎНІЦТВА З БОКУ РАЁНАЎ І, ГАЛОЎНЫМ ЧЫНАМ, НАРКАМЗЕМА БССР СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЯ ПЕРАБУДОВАЙ СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРКІ.

Такое рэзкае павялічэнне ўраджаю ў 1933 г. у параўнанні з 1932 годам многія таварышы, у тым ліку і многія спецыялісты сельскай гаспадаркі, тлумачаць механічна, матывуючы тым, што 1932 год у БССР быў неспрыяльным, засушлівым годам, што такія культуры як авёс, ямаль за многіх мясцах загінулі ад засухі. Наадварот — 1933 год меў усе кліматычныя ўмовы для высокага ўраджаю.

Пры павышэнні ўраджаю ў 1933 годзе ў параўнанні з мінулымі гадамі мы ўсё-ж маем рэзкія хістанні яго па асобных раёнах. Напрыклад, пры сярэднім ураджаі жыта ў 9,4 цэнтн. з га па рэспубліцы мы маем 12.5 цэнтн. з га ў **Слуцкім** раёне, 11,6 у **Буда-Кашалёўскім**, 12,47 у **Брагінскім**, 12 у **Хойніцкім**, 6,5 у **Асвейскім**, 6,5 у **Дрысенскім**, 7 у **Бешанковіцкім** і **Плешчаніцкім.**

Асабліва залішія хістанні мы маем на аўсу: пры сярэднім рэспубліканскім ураджаі ў 8,7 цэнтн. з га, такія раёны, як Хойнік маюць 12 цэнтн. з га, Брагін — 12,7, Клічаўскі раён—11,3 цэнтн., Слуцкі—10,3 Жлобінскі — 10,1, Буда-Кашалёўскі — 10,6, Быгомльскі —6,5, Плешчаніцкі — 6,1, Дрысенскі — 6,0, Бешанковіцкі — 6,5, Асвейскі — 6,0, Сіроцінскі — 6,5.

ТАКІЯ РЭЗКІЯ ХІСТАННІ ЎРАДЖАЮ ПРЫВЕДЗЕНЫХ КУЛЬТУР ПАКАЗВАЮЦЬ, ШТО ПРЫ УСІХ РОЎНЫХ КЛІМАТЫЧНЫХ УМОВАХ ЗНАЧНАЯ ЧАСТКА РАЁНАЎ НЕ УЗНАЧАЛІЛА БОЛЬШЭВІЦКАЙ БАРАЦЬБЫ ЗА ЯКАСНЫЯ ПАКАЗАЛЬНІКІ ЎРАДЖАЮ.

Калі мы возьмем ураджай па трох асноўных культурах — жыта, авёс і ячмень, то будзем мець наступны малюнак: самыя лёгкія паказальнікі ўраджаю па гэтых культурах маем па паўночнай групе раёнаў БССР, уключаючы **Крупскі, Бягомльскі і Плешчаніцкі** раёны цэнтральнай зоны. Гэта група раёнаў паўночнай часткі БССР, выключаючы Віцебскі, Асіпавіцкі і Дубровенскі раёны, дзе зніжэнне ўраджайнасці, якое даходзіць, як ужо пасала вышэй, да 6 цэнтнераў з га.

НА ПРЫКЛАДЗЕ ГЭТЫХ РАЁНАЎ АСАБЛЬА ЯРКА ДАКАЗВАЕЦЦА, ШТО КЛІМАТЫЧНЫЯ УМОВЫ 1933 ГОДА НЕ МЕЛІ РАШАЮЧАГА ЗНАЧЭННЯ, А, ГАЛОЎНЫМ ЧЫНАМ, ВЫЗНАЧАЛА СПРАВУ ЯКАСЦЬ ПАРТЫЙНАГА І СОВЕЦКАГА КІРАЎНІЦТВА.

Трэцяя група па ўраджаю гэта заўлёная частка БССР (Палессе). На гэтай групе раёнаў у 1933 г. мы мелі высокі ўраджай — 8,97 цэнтн. з га па ўсіх зернавых, не гледзячы на лёгкія, пяскаваныя, моцна апалеленыя глебы. Атрыманне такога ўраджаю тлумачыцца палучэннем больш разнай сяўбы, лепшай апрацоўкай глебы і багаццем асалкаў у параўнанні з мінулымі гадамі.

Гэта група раёнаў, знаходзячыся ў зоне з больш рэзкімі хістаннямі ў сэнсе асалкаў і метэаралагічных фактараў наогул, патрабуе асаблівага падыходу ў вядзенні сельскай гаспадаркі. У гэтых раёнах такія культуры, як авёс і ячмень, павінны высоўвацца пераважна эвакуацыяй слубой, — пазіязныя забалочаныя месцы павінны быць дрэнірованы прасцейшым спосабам, павінна быць таксама пастаўлена на ўсю шырыню пытанне аб утнаенні і адпаўненні адпрацоўкі глебы.

Поспехі, дасягнутыя ў соцыялістычным будаўніцтве сельскай гаспадаркі БССР у 1933 годзе, з'яўляюцца рэзультатам правядзення генеральнай лініі партыі, непрымірымай барацьбы з класавым ворагам і ўстойлівага згуртавання калгасных мас па батэлёну за ажыццяўленне лозунга тав. Сталіна «зрабіць усе калгасы большымі і ўсіх калгаснікаў заможнымі».

1934 год павінен з'явіцца годам настойлівай большэвіцкай барацьбы за высоўванне сельскай гаспадаркі БССР у перадавыя рады абласцей Совецкага Саюза. Барацьба за высокі ўраджай ёсць перш за ўсё барацьба за якасныя паказальнікі пры правядзенні ўсіх сельска-гаспадарчых работ. Асабліва ўвага павінна быць звернута на наступнае: пры давядзенні планаў веснавой сяўбы да раёнаў. Наркамземам БССР павінна быць строга ўлічана колькасная і якасная станоўчка па сеўных плошчаў. Размеркаванне асобных культур і давядзенне плана пасеву іх да раёнаў павінна праводзіцца, выходзячы з глебавых умоў, з улікам усіх эканамічных асаблівасцей кожнага раёна. Такім-жа нарадам павінна быць прадпісана давядзенне плана ў кожным раёне да сельсоветаў і калгасаў. Трэба рашуча знішчыць механічнае размеркаванне пасеўных заданняў, што перашкаджала ў планаванні пасеўных плошчаў у 1933 г. і мае месца яшчэ і зараз пры планаванні яровых пасеваў 1934 г.

Асабліва выключнае значэнне ў людыходзячую веснавую сельска-гаспадарчую кампанію будзе адыграць пытанне забяспечэння пасеўным матэрыялам. Неспрыяльныя кліматычныя ўмовы ў часе ўборкі яравых у 1933 г., падзішаюць значэнне зараканасці іржаўчынай аўса патрабуюць не менш чым палнай праверкі ўсяго пасеўнага фонду на ўсхожасць і своечасовага правядзення работы па абмену непрыгоднага насення на высакаякаснае зярно.

Асабліва востра стаіць пытанне з насенным матэрыялам па адзіначасобнаму сектару. Мы не можам забываць, што пры пачынаючым выкананні засыпкі насення па калгаснаму сектару мы не дабіліся поўнага выканання засыпкі насеннага фонду па адзіначасобнаму сектару. Тут павінны быць учынены памыкі 1933 года, калі на раду раёнаў, адзіначасобнікі замест сапраўднай засыпкі насення выдавалі толькі расіскі, а раённае кіраўніцтво не правяло належнай праверкі ажыццяўлення насення. У рэзультаце чаго у 1933 годзе мы мелі вядзіцьны недасеў па адзіначасобнаму сектару, асабліва такіх культур, як авёс і жыта.

Не гледзячы на тое, што ў 1933 годзе слуба яравых была правядзена ў больш шырокіх тэрмінах у параўнанні з мінулымі гадамі, тым не менш і гэты тэрмін не з'яўляецца адвальнаючым. У бліжэйшы годзе неабходна рашча пасьпець паспіхчы выпрыняцьі слубы, што ў сваю чаргу дасць мы змагаемся скарачэнні тэрміны ачышчанага пасеву. Для правядзення ачышчанай слубы неабходна, якраз у зімоты час выкупіць асвяцяльныя сяткі, як у калгасах, так і ў адзіначасобных сектарах. Такія культуры, як авёс, ячмень і вика на зярно, павінны ў абнаўленым выглядзе ажыццяўляцца ачышчанай слубой. Каб пазбегнуць ад заомечанасці палёў патрэбна, апрача плана ачысткі пасеўнага матэрыяла, праводзіць ручное поліва сацыяльнымі масівамі, асабліва ў паўночных раёнах.

Указанныя вышэй мерапрыемствы, уцятыя ў паасобку, дзёрка не гарантуюць атрыманне высокага ўраджаю, толькі комплекснае іх прыстасаванне з'яўляецца шляхам атрымання больш высокага ўраджаю ў 1934 г.

1934 год павінен быць годам яшчэ больш высокага класавага ў соцыялістычным будаўніцтве сельскай гаспадаркі БССР.

Пачаўшы сваю работу, XV з'езд КП(б)Б сваім рашэннем намеціў бачную апаратыўную праграму далейшага соцыялістычнага будаўніцтва сельскай гаспадаркі ў БССР як на 1934 год, так і на наступныя гады другой пяцігодкі.

Ураджай у цэнтнерах з 1 га

	1924 год	1925 г.	1926 г.	1927 г.	1928 г.	1929 г.	1930 г.	1931 г.	1932 г.
Жыта азімае	7,0	7,1	5,9	6,4	6,47	7,4	8,04	6,2	6,02
Авёс	8,3	7,8	5,9	5,6	7,57	7,83	6,63	7,3	6,02
Ячмень	7,4	7,7	6,7	6,5	7,34	7,7	6,97	7,56	7,24
Вика на зярно	—	—	—	—	5,47	5,77	6,78	7,02	7,01

Калі мы параўнаем данныя ўраджаю 1932 года па асноўных культурах, то убачым, што ў 1933 годзе БССР дабілася значных поспехаў у справе барацьбы за высокія якасныя паказальнікі ў сельскай гаспадарцы, што пацвярджаецца наступнымі данымі.

За 1932 год

Назва культур	Ураджай з 1 га у цэнтн.	Вал. збор у тыс. цэнтн.
Усе зернавыя	6,46	15.454
Жытае азімае	6,3	7.256
Авёс	5,5	3.154
Ячмень	8,27	2.448
Пшаніца яравая	7,24	569

За 1933 год

Назва культур	Ураджай з 1 га у цэнтн.	Вал. збор у тыс. цэнтн.
Усе збожжавыя	9,1	22.711
Жыта азімае	9,4	10.809
Авёс	8,7	4.689
Ячмень	10,5	3.307
Пшаніца яравая	9,8	899

З прыведзенага параўнання відаць, што валавы збор усіх зернавых па БССР у 1933 г. на 7.257 тыс. цэнтнераў больш чым у 1932 г.

Такое

Тэзісы к 10-гадоддзю смерці В. І. ЛЕНІНА

(Канец. Пачатак на 2 стар.).

білася ў вёсцы агульным правілам[58]). Наступленне социялізма ў вёсцы Ленін звязваў з бязлітаснай барацьбой супроць кулацтва. Ленін намячаў этапы гэтай барацьбы: спачатку — абмежаванне эксплуататарскіх тэндэнцый кулацтва, а затым па меры ўмацавання буйной прамысловасці і пазіцый социялізма ў вёсцы — экспропрыяцыю кулацтва. «Калі ты дасі машыну ці электрыфікацыю, тады дзесяткі ці сотні тысяч дробных кулакоў будуць забіты[59]). Знішчэнне кулацтва будзе «апошнім і рашучым боем»[60]) супроць рускага капіталізму. Яно завершыць барацьбу супроць буржуазіі ў нашай краіне.

Социялістычную перабудову вёскі Ленін бачыў самой трудной, але разам з тым і рашаючай задачай пролетарыята, будуючага social-ізм. «Дзесяць—дваццаць год пры такім суладзе, — дваццаць год пры такім суладзе, — дваццаць год пры такім суладзе — пераможа ў сусветным маштабе павінна пры зацяжным пролетарскіх рэвалюцый, якія растуць»[60]).

16. Ленін бачыў, што ні развіццё прамысловасці, ні развіццё сельскай гаспадаркі, ні павышэнне работнага быту рабочых і сялян немагчымы без развіцця тавараабмену паміж горадам і вёскай, паміж прамысловасцю і земляробствам.

Ленін патрабаваў, каб дзяржаўны ГАНДАЛЬ І КААПЕРАЦЫЯ здолелі падпарадкаваць сабе рынак, здолелі пашыр заключаць рабочых і сялян, чым гэта рабілі капіталісты. Ленін патрабаваў, каб комуністы «вучыліся гандляваць» і прытым «гандляваць культурна». Ленін надаваў асаблівае значэнне забеспячэнню насельніцтва праз кааператыўную сістэму, дабіваючыся таго, «каб усё насельніцтва ахапілася кааператывамі і каб гэтыя кааператывы зліваліся ў адзіны, знізу да ніз ахапляючы ўсю совецкую рэспубліку кааператыў»[60]).

17. Магчымасць пабудовы поўнага социялістычнага грамадства ў нашай краіне Ленін разумеў, як магчымасць пабудовы социялізма сваімі сіламі за кошт УНУТРАНЫХ НАКАПЛЕНЯЎ совецкай краіны. Не адмаўляючыся ад спроб прыцягнуць на пэўных умовах замежны капітал (канцэсіі, пазыкі), Ленін бачыў, што і без гэтай «дапамогі» звонку наша краіна здолее пабудаваць социялізм, калі здолее «ўсякае малейшае зберажэнне захаваць для развіцця нашай буйной машыннай індустрыі, для развіцця электрыфікацыі, гідраторфу, для дабудавання Волхаўбуда і інш.»[61]).

Пролетарыят здолее адшукаць унутры краіны сродкі, неабходныя для рэалізацыі гіганцкага плана social-ізм, калі здолее весці акуратна і добрасумленна рахунак грошай, «берагчы капейку», гаспадарыць эканомна, выганяць «са сваіх грамадскіх адносін усякія спляды, якіх-бы там ні было злішнасты»[62]), настойліва скарачаць дзяржаўны апарат, умацоўваць совецкі рубель, скарыстоўваць перавагі замежнага гандлю, весці правільную падатковую палітыку, пасля доўга праводзіць гаспадарчы разрахунак.

18. «Пролетарыят пасадзіўшы і ажыццявіўшы больш высокі тып ГРАМАДСКАЙ АРГАНІЗАЦЫІ ПРАЦЫ ў параўнанні з капіталізмам»[63]).

Ленін называў працоўную дысцыпліну «квазадом усяго гаспадарчага будаўніцтва social-ізма». Толькі рабочыя і сялянскія масы сваёй свядомасцю і дысцыплінаванасцю могуць перабудаваць старыя экономічныя умовы існавання і правесці ўжыццё вялікі гаспадарчы план»[64]).

Барацьба за social-ізм — суровая і трудная школа, у якой клас, будуючы social-ізм, перавыхоўвае сам сябе. Ленін высунуў розныя метады выхавання працоўных у духу новай дысцыплины: social-істычнае спаборніцтва «для наўхільнага павышэння арганізаванасці, дысцыпліны, прадукцыйнасці працы, для пераходу да перадавой тэхнікі, для эканоміі працы і прадуктаў».

(Працяг у наступным нумары).

[58]) Ленін. Творы, том 24, стар. 40.
[59]) Ленін. Творы, том 26, стар. 246.
[60]) Ленін. Творы, том 27, стар. 235.
[61]) Ленін. Творы, том 26, стар. 313.
[62]) Ленін. Творы, том 27, стар. 417.
[63]) Ленін. Творы, том 24, стар. 336.
[64]) Ленін. Творы, том 25, стар. 139; том 26, стар. 34.

Лесазагатоўкам і вывазкам—максімум увагі

Не забываць, што студзень і люты рашаюць выкананне гадавой праграмы вывазкі

Лесазагатоўкі—„справа другарадная"

Не гледзячы на рад дырэктыў ЦК партыі і Саўнаркома аб фарсаванні лесазагатовак і вывазкі, па МАЗЫРСКАМУ РАЁНУ не відаць ніякага зруху. 1933 год скончан з вялікім прарывам: план загатоўкі дзелавой драўніны выкананы на 65,8 проц., дроў—на 51,7 проц. План вывазкі дзелавой драўніны выкананы на 13,9 проц., дроў—на 43,9 проц. Асабліва адстаюць лесагаўчасткі ЮРАВІЦКІ, СЛАБОДСКІ І ГАРОЧЫЦКІ. Першая дэкада новага года таксама закончана з вялікім прарывам. План загатоўкі дзелавой драўніны выкананы на 10 проц., дроў—на 5,1 проц. План вывазкі драўніны выкананы на 5,6 проц., дроў—на 11,8 проц.

Такі вялікі прарыў тлумачыцца выключна адсутнасцю ўвагі да лесазагатовак і вывазкі з боку мазырскіх раённых арганізацый. За апошні час у сельсоветы паслана шмат людзей. Кожны з іх атрымліваў ад райкома партыі рад задан ня: па загатоўцы тэхкультур, ільнавалакна, пянькі, па мабілізацыі сродкаў і, зразумела, па лесазагатоўцы і вывазцы. Такая сістэма заданняў сама па сабе адсоўвала лесазагатоўкі на задні план. Упаўнаважаныя райкома не ведалі, за якую справу ім раней узяцца. Шматлікія факты зрыву лесазагатовак і вывазкі не спатка лі патрэбнага адпора. Рад сельсоветаў—ГУЛЕВІЦКІ, КАЗІМІРАЎСКІ, ЯКІМАВІЦКІ, АНТОНАЎСКІ, КАПЛІЦКІ, ДАМАНАВІЦКІ і інш. не далі ні адной фурманкі або выканалі планы лесавывазкі на 2-3 проц.

Старшыня калгаса «Чырвоныя Юшкі», Дудзіцкага сельсовета, БАБРОЎ адмовіўся заключыць дагавор з Гарочыцкім лесаўчасткам, патрабуючы выдачы яму радыёпрыёмніка ў якасці папярэдняй узнагароды.

Не гледзячы на гэтыя шматлікія факты сабатажу дырэктыў партыі, ні сельсоветы, ні мазырскі РВК не аштрафавалі і не аддалі пад суд ні аднаго чалавека, ні аднаго кулака, які ўхіліўся ад лесазагатовак і вывазкі.

Старшыня РВК тав. ЖОГАЎ паваг зусім забыў аб лесазагатоўках. Калі ён у якасці ўпаўнаважанага райкома партыі быў у Сухавіцкім сельсавеце, ён аб усім гаварыў, толькі не аб лесазагатоўках. Старшыня гэтага сельсавета тав. ЛОРМАН толькі пад націскам сакратара парт'ячэйкі лесрамгаса тав. ФЕЙГЕЛЬМАНА склікаў сход, прысвечаны заключэнню дагавора.

Апарат мазырскага лесрамгаса працуе слаба. Раённая газета «Калгаснік Мазырччыны» лесазагатоўкамі зусім не займаецца. Яна змясціла два артыкулы і на гэтым паставіла крыжык.

Р. Б. БУРДЗІН.

Новы год не ўнёс ніякіх змен

У мінулым годзе ЧЭРЫКАЎСКІ ЛЕСПРАМГАС працаваў вельмі дрэнна. Апарат леспрамгаса быў адарваны ад сельсоветаў. Перакідванне тэхнічных работнікаў з аднаго ўчастка на другі стварала абязлічку. Лясная варта была падабрана так кепска, што загатоўлены лес раскрадваўся, а штрафы за лесапарушэнні не спаганяліся. Не было масавай работы з возчыкамі і лесарубамі. Бытавым умовам рабочых не аддавалася ніякай увагі. З вялікім спазненнем выдавалі заработную плату.

НОВЫ ГОД НЕ ЎНЁС НІЯКІХ ЗМЕН. Недахопы мінулага года не ліквідаваны. Як і ў мінулым годзе, вельмі слаба праводзіцца масавая работа з лесарубамі і возчыкамі. Чырвоныя куткі ў большасці не працуюць. Бытавыя ўмовы лесарубаў і возчыкаў не на вышыні. Не арганізавана падвозка абедаў на ўчасткі. Часты выпадкі, калі рабочых кормяць гнілой бульбай. У сістэме харчавання пануе ўраўнілаўка—лепшыя ўдарнікі не вылучаны ў асобную групу і атрымліваюць такія-ж абеды, як і тыя рабочыя, якія не выконваюць нормы.

На многіх участках (ЧЫРВОНАНОЛЬСКІ ўчастак, Нівенская дача) рабочыя не ведаюць сваіх норм выпрацоўкі. Дагаворы з калгасамі заключаны фармальна, у габінетным парадку. Скразныя брыгады не створаны. Напрыклад, калгас «Ударнік», Горкаўскага сельсовета, стварыў брыгаду ў пяць лесарубаў, за якімі замацаваў двух коней. Коні выкарыстоўваюцца не для вывазкі леса, а для падвозкі лесарубаў да месца працы. Цэлы-ж дзень коні стаяць.

Социялістычныя метады работы праводзяцца толькі па паперы. За ключан социягавор, але ён не выконваецца. Ні на адным лесаўчастку няма пасценнай газеты.

У выніку такой работы план загатоўкі драўніны першай дэкады выкананы на 9,7 проц., дроў на 11,3 проц. План вывазкі драўніны выкананы на 4,7 проц. і дроў на 7,2 проц.

Так працаваць далей нельга. Ц.

ПА БССР

УДЗЕЛ БССР НА ВЫСТАЎЦЫ, ПРЫСВЕЧАНАЙ XVII З'ЕЗДУ ВКП(б)

У выстаўцы, якая арганізуецца ўсесаюзным таварыствам культурнай сувязі з заграніцай да дня адкрыцця XVII з'езда ВКП(б), а пасля накіруецца ў Еўропу і Амерыку, вялікі ўдзел прымаюць культурныя арганізацыі БССР.

Беларуская мастацкая літаратура на выстаўцы будзе прадстаўлена вершамі, апавяданнямі, аповесцямі і раманамі Якуба Коласа, Александровіча, Чорнага, Лынькова, Галавача, Крапівы і інш.

Дзяржаўнае выдавецтва Беларусі накіравала на выстаўку каля 100 кніг, выданых за апошнія два гады. Сярод іх сельскагаспадарчая, дзіцячая, вясенная літаратура, а таксама літаратура нацменшасцей.

Белдзяржкіно накіроўвае на выстаўку камплект фото вядучых карцін («Першы ўзвод», «Паручык Кіжэ») і фото-плакат, які ілюструе дасягненні Белдзяржкіно, рост кінопрадукцыі БССР.

У фотаздымках і дыяграмах будзе паказана работа 4-й, 6-й, 7-й, 25-й і 27-й менскіх школ, дзіцячы сад завода «Комунар», яўрэйскі дзіцячы сад № 1 і польскі сад № 13, а таксама дзіцячая тэхнічная станцыя і менскае дзіцячае кіно.

У выстаўцы прымаюць удзел Беларуская Акадэмія Навук, Дзяржаўная бібліятэка, беларускі і яўрэйскі дзяржаўныя тэатры і тэатр оперы і балета.

У дыяграмах будзе таксама паказан рост выдання газет і журналаў.

ЭНЕРГАХІМІЧНЫ КАМБІНАТ УСЕСАЮЗНАГА ЗНАЧЭННЯ

ПЕРСПЕКТЫВЫ ПРАПОЙСКА

Пачата шадрыхтоўчая работа па будаўніцтву Прапойскага энергахімічнага камбіната ўсесаюзнага значэння.

Увесь мінулы год быў выкарыстан для доследвання тарфяных балот вакол Прапойска. Работы праведзены інстытутам прамысловасці і Белторфам. Цяпер вядуцца камеральная апрацоўка матэрыялаў і лабараторныя іспытанні торфу. **ВЫЯЎЛЕНЫ ВЕЛІЗАРНЫЯ ЗАЛЯГАННІ ТОРФУ — 30-40 МЛН ТОН.**

Заключан дагавор з «Мосгеаразведкой» аб выяўленні запасаў і ўмовах эксплуатацыі прапойскіх даламітаў. Запас іх вызначаецца ў 24 млн. тон, з іх трэба выявіць 3-5 млн. т. найбольш падыходзячых да эксплуатацыі. Даламіты далуць сырэц для тэрмазіталяцыі — «савеліт» і іншыя магнезіяльныя солі.

Запас прапойскіх фасфарытаў у асноўным выяўлен у размерах 21 млн. тон. Далейшыя вышукі запасаў праводзяцца «Мосгеаразведкой» у верхавіне Сожа.

Нядаўна ў Маскве арганізавана брыгада з 50 выдатных спецыялістаў, якой даручана распрацаваць праектныя заданні камбіната па ўсіх паказальніках (канчатковая схема камбіната, капіталаўкладанні, тэхналагічныя працэсы, энергетычная гаспадарка і т. д.).

Папярэдняя мадэль камбіната складзена кіраўніцтвам упаўнаважанага Наркомцяжпрома СССР і была разгледжана камітэтам хімізацыі СССР, які адзначыў, што Прапойскі камбінат павінен з'явіцца ўдалым варыянтам вырашэння праблемы гафікацыі торфу.

Камітэт адзначыў, што выбраны для пабудовы камбіната Прапойск з'яўляецца адным з нямногіх пунктаў Саюза, дзе ў адным месцы спалучаецца фасфарытны і азотны сырэц.

ПРЭМІРАВАННЕ ЛЕПШЫХ НАВУЧАЛЬНЫХ УСТАНОЎ БССР

За выкананне ўзятых абавязацельстваў па першаму ўсесаюзнаму спаборніцтву ВНУ і тэхнікумаў усе беларускі камітэт спаборніцтва прэміраваў лепшыя навучальныя ўста новы БССР.

Менскі архітэктурна-будаўнічы тэхнікум — 15 тысячамі руб. Тарфяному і хіміка-тэхналагічнаму факультэтам політэхнічнага інстытута, планава-эканамічнаму факультэту інстытута народнай гаспадаркі і віцебскаму тэкстыльнаму тэхнікуму вызначаны прэміі па 10 тыс. руб., віцебскаму фінансаваму і магілёўскаму політасветнаму тэхнікуму — па 5 тыс. руб. (БЕЛТА).

2.000 РАЦЫЯНАЛІЗАТАРСКІХ ПРАПАНОЎ

ГОМЕЛЬ, 20 студзеня.

На прадпрыемствах Гомеля разгарнуўся масавы збор рацыяналізатарскіх прапаноў у фонд імя XVII з'езда ВКП(б).

Рады вынаходцаў і рацыяналізатараў вырасці больш чым да 2.500 чалавек. За 1933 год паступілі 4.852 рацыяналізатарскія прапановы з умоўнай гадавой эканоміяй у 1.326 тыс. руб. Рэалізацыя гэтых прапаноў ужо ў 1933 годзе дала звыш пяцімільёна рублёў рэальнай эканоміі.

За паўтара месяца ў фонд імя XVII з'езда ВКП(б) паступіла каля 2 тыс. прапаноў. Па аднаму заводу імя Ланцуцкага сабраны ў гэты фонд 444 прапановы, з якіх 250 ужо рэалізаваны.

Ад рэалізацыі прапаноў вынаходцы-рацыяналізатара тав. Купчыкава дрэваапрацоўчы камбінат імя Гікало атрымаў 330 тыс. руб. эканоміі (БЕЛТА).

АДКАЗВАЕМ НА ПАСТАНОВУ ЦК

ШКЛОЎ, 20. (Па тэлефону ад наш. кар.).

Шырокай хваляй вытворчага энтузіязма была спаткана на Шклоўшчыне пастанова партыі і ўрада аб дазволе працоўным Беларусі прадаваць лішкі свайго хлеба. 15 студзеня паасобныя калгасы, калгаснікі і працоўныя аднаасобнікі пачалі продаж кааперацыйным арганізацыям лішкаў хлеба. Так, прыкладна, калгас «Зара», Старасельскага сельсовета, прадаў сельспажыўтаварыству 64 кгр. зярна, а калгаснікі гэтага сельсовета — 12 кгр. Калгас «Соцыялізм», гэтага-ж сельсовета — 101 кгр. і калгаснікі — 20 кгр. Калгасніца Васільева Мар'я з калгаса «1 мая» прадала 5 кгр. зярна, а аднаасобнік з вёскі Старымля — 56 кгр.

Калгасы «Новая Тураўшчына» і «1 мая», Загаранскага сельсовета, прадалі кааперацыі па 1 цэнтн. зярна і ў калгаснікаў гэтых калгасаў закуплена больш 100 кгр. Сліжоўскім сельспажыўтаварыствам на працягу 2-х дзён закуплена ў калгаснікаў «Чырвоныя Сліжы», «Новыя Сліжы» і ў калгасе «Чырвоная Аўчаса» 2 з паловай цэнтн. зярна, у калгаснікаў ½ цэнтн. і 44 кгр. ў аднаасобнікаў. Усяго на 20 студзеня па сістэме райспажыўтаварыства закуплена зярна звыш 200 цэнтнераў.

Закупка праводзіцца пад лозунгам: ні адзнаго кілограма хлеба спекулянту і перакупшчыку.

Каласоўскі.

КАЛГАСНАЕ ВЫНАХОДСТВА

Усебеларускі збор рацыяналізатарскіх прапаноў, абвешчаны ЦК КП(б)Б, выклікаў значны рост вынаходства і рацыяналізацыі ў калгасах і калгасах БССР.

Калгаснік с.-г. арцелі «Рассвет», Хойніцкага раёна, тав. **ЧАРНЯК** унёс прапанову аб выкарыстанні сілы ветраных млыноў для механізацыі работ у калгасе. У сваім калгасе т. Чарняк на практыцы ажыццявіў гэту думку: сілай ветрака прыводзяцца ў рух такарны варштат, сіласарэзка, кармарэзка і інш. с.-г. машыны, што вызваляе кожны дзень ад работы больш 10 чалавек і трактар, якім раней прыводзіліся ў рух гэтыя машыны. НКЗ БССР папырае гэты вопыт у іншыя калгасы.

Каваль калгаса імя Фрунзе, Шклоўскага раёна, тав. **ЗАДАЎ** унёс праект бульбакамбайна, які выворвае бульбу, аддзяляе яе ад бульбяннішча, выбірае з зямлі, сартуе і осыпае праз спецыяльныя страўнікі ў мяшкі. Гэты камбайн замяняе сабой 50-60 рабочых. Выпускаецца эксперыментальны экземпляр гэтага камбайна.

Калгаснік-вынаходца т. **ЭРДМАН**, Дрысенскага раёна, вынайшаў цэнтра-барабан для папярэджання буксавання трактара, які працуе на вільготнай глебе, аслабляе ў часе звышранняй сяўбы. Гэта вынаходка папырае скарыстанне трактара і механізуе звышранняю сяўбу, эканомячы гаручае да 20 проц. Машына-даследчая станцыя пры НКЗ БССР выпускае пробны экземпляр цэнтра-барабана.

Вядомы вынаходца балотнага плуга тав. **ФОМІЧ** у падарунак XV з'езду КП(б)Б вынайшаў варштат для апрацоўкі шатунных падшыпнікаў у трактарах. Вынаходка тав. Фоміча замяняе сабой варштаты, якія ўвозяцца з-за граніцы. Замежныя варштаты каштуюць 2 тыс. р., а варштат Фоміча толькі 200-250 р.

Тэхнічна-эксперыментальны совет НКЗ БССР пастанавіў зрабіць 250 варштатаў Фоміча.

Студэнт вышэйшай с.-г. школы імя Леніна тав. **САЛАЎЁЎ** прапанаваў праект механічнай сушыльні, пабудаванай па прынцыпу вентыляцыі. Гэтай сушыльняй за дзень можна прасушыць 40 тон зярна і яе можна выкарыстоўваць у полі пры рабоце камбайна, пры ссыпцы зернавых у склады, а таксама і на загатоўчых пунктах (БЕЛТА).

ЛЕНІНСКІЯ ДНІ

22-га студзеня ў Менскім Доме вучоных — вечар памяці Леніна. Тав. **Саевіч** выступіць з дакладам на тэму «Дзесяць год без Леніна пад сцягам Леніна».

23-га ў Доме вучоных начасце ваецца вечар, прысвечаны 25-гадоваму выхаду кнігі В. І. Леніна «Матэрыялізм і эмпірыякрытыцызм». Акадэмік **Бурстын**, прафесары **Сапір, Успенскі** зробяць даклады на тэму «Ленін і крызіс сучаснага прыродазнаўства ў капіталістычных краінах».

У Беларускім музеі адкрылася вялікая выстаўка «10 год без Леніна па ленінскаму шляху».

ПАСТАНОВА

ПРЭЗІДЫУМА МЕНСКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКІХ І ЧЫРВОНААРМЕЙСКІХ ДЭПУТАТАЎ.

19 студзеня 1934 года. Гор. Менск.

Аб правядзенні дзесятай гадавіны смерці Владзіміра Ільіча ЛЕНІНА і 9 студзеня 1905 года.

Менскі гарадскі совет рабоча-сялянскіх і чырвоннаармейскіх дэпутатаў **ПАСТАНАЎЛЯЕ:**

1. Абавязаць усе дзяржаўныя і кааперацыйныя арганізацыі, а таксама і дамаўласнікаў 21 студзеня не пазней 16 гадзін (4 гадзіны дня) вывесіць жалобныя сцягі.

2. 21 студзеня 1934 года ў 18 гадзін 50 мінут знізіць узнятыя сцягі на 10 мінут.

3. 21 студзеня ў 18 гадзін 50 мінут усім прадпрыемствам і чыгункам даць працяжныя трывожныя гудкі—5 мінут.

4. Дзяржаўны і кааперацыйны гандаль, а таксама праца ў сталоўках праводзіцца 21 студзеня ў звычайным парадку.

5. Нагляд за выкананнем гэтай пастановы ўскладаецца на РС міліцыю.

Нам. старшыні Менскага гарсовета **ТУРЭЦКІ.**

Сакратар Менскага гарсовета **НАПЯЛ В. Ч.**

Адказны рэдактар Г. Н. БРАГІНСКІ.

Першы Дзяржаўны Тэатр Б. Р. (ЕДТ—1)
СЕННЯ, 21 студзеня АДКРЫТЫ СПЕКТАКЛЬ
Музыка чорны
„БАЦЬКАЎШЧЫНА"
Пачатак у 8 гадз. веч.

Кіно СПАРТАК | З 20 студзеня ВЫДАТНЫ ФІЛЬМ
КАШЫНІСТ УХТОМСКІ
драма ў 6 частках.
У ПРАГРАМЕ
ДОМ МУЗЕЯ ЛЕНІНА.
ШТОДЗЕННА 5 СЕАНСАЎ.—Каса—з 4 гадз.

Гуляны кіно-тэатр ЧЫРВОНАЯ ЗОРА | Мастацкі фільм Дзвіна наш гуляны — канцэртна-гадзін
Дзіцячы гуляны кіно-тэатр | Дакументальны фільм аб Леніне ВЯЛІКІ ШЛЯХ

Кіно Дзяржаўная | Мастацкі совецкі фільм НОРД-ОСТ
Кіно ПРОЛЕТАРЫЯТ | Новы мастацкі совецкі фільм ГОРОД пад УДАРАМ
Кіно СПАРТАК | Замежны фільм ЗВЫЧАЙНАЯ ГІСТОРЫЯ

ФЗВ ПАНЧОШНІКАЎ
АБВЯШЧАЕ
зімовы набор
даўжэйшае на базе 5,6, 7 груп ва ўзросце 16, 17, 18 год.
Для паступлення неабходны наступныя дакументы: аб ваенце, метрыка, аб сацыяльным паходжанні.
Вучні забяспечваюцца інтэрнатам і сыт ніцкі (першыя тры месяцы па 35 руб., другія тры месяцы па 47 руб.). Таксама рабочым пайком (ОРС) і стыпендыяй.
Адрас: Віцебск, Ленінская 3-2, ФЗВ панчошнікаў.

У В А Г А!
Да весняй пасеўнай кампаніі
МАГАЗІН № 21 БЕ ГАНДЛЮ (Свярдлоўская, 19)
Мае вялікі выбар РЫМАРНЫХ ВЫРАБАЎ
Продаж оптам і ў раздроб.
Па першую чаргу аб лугоў аюцца калгасы, калгасныя і саўгасы.
У магазіне прым юцца папярэднія заказы.
На ня шаму запатрабаванню высылаецца прэйскурант цэн.
Адгрузка выконваецца на працягу 10 дзён.
МЕНГАНДАЛЬ.

Пры Менскім беларускім педагагічным тэхнікуме
з 20-1—34 г. адкрываюцца
8-месячныя КУРСЫ
па падрыхтоўцы настаўнікаў для рускіх школ.
Курсанты забяспечваюцца стыпендыяй, інтэрнатам і сталовай.
Да заявы трэба прыкласці: засведчаную анкету, метрыку, пасведчанне аб асвеце, да ежу аб соц паходжанні і соцстатоўшчы, даведку ад доктара.
Дакументы дасылаць на адрэс: Менск, Совецкая 107, Белпедтэхнікум.
Дырэкцыя.

ПАТРЭБЕН
ВОПЫТНЫ
ЧАРЦЁЖНІК.
Зварачацца: АБВШ.

Нарсуд жыльмеры г. Менска бывшае грамадзкае ганьбаванне гр. Каролю Астуцю Язэпавічу, праж. па Комсамольскай вул. № 50 4, згодна прыгавора суда ад 3-1—34 г.

ТАБЛІЦА

24-га тыража выйгрышаў пазыкі „3-га рашаючага года пяцігодкі" (аспро ангна-саюзной рыцыка выпуск)

Тыр ж выйгрыш у праводзіцца ў гор. Калінне 10 і 11 студзеня 1934.

№№ серый	№№ аблігацый	Сума выйгрышу	№№ серый	№№ аблігацый	Сума выйгрышу
0082	28*)	500	5828	91*)	500
0208	24*)	500	5829	42*)	200
0253	07*)	200	5863	1—100	50
0574	82*)	200	5920	32*)	500
0754	86*)	200	5992	10*)	500
0905	55*)	200	6041	14*)	200
090	1—100	100	6160	18*)	200
0933	1—100	50	6210	48*)	500
0953	56*)	200	6418	83*)	500
1077	1—100	50	6473	40*)	200
1239	11*)	500	6764	1—100	50
1813	06*)	200	6869	98*)	200
1825	26*)	200	6957	30*)	200
2283	84*)	500	7483	43*)	200
2376	16*)	500	7499	80*)	500
2744	73*)	200	7557	47*)	200
2784	47*)	500	7702	58*)	200
3047	50*)	500	7739	85*)	200
3073	04*)	200	7759	19*)	200
3113	97*)	200	7951	88*)	500
3147	79*)	500	7953	53*)	500
3161	34*)	200	8241	41*)	200
3550	02*)	500	8242	67*)	200
3569	82*)	200	8620	74*)	200
3637	74*)	200	8791	1—100	20
3697	47*)	500	9000	32*)	200
3916	02*)	200	9138	59*)	200
4086	12*)	200	9141	55*)	200
4116	01*)	200	9186	78*)	500
4178	31*)	200	9278	84*)	200
4266	85*)	500	9380	15*)	500
4544	58*)	200	9401	55*)	200
4643	55*)	200	9531	42*)	200
4706	76*)	200	9600	89*)	200
4772	82*)	500	9723	03*)	200
4811	1—100	50	9766	92*)	200
5033	21*)	200	9829	1—100	50
5410	13*)	200	9944	12*)	200
5456	71*)	200	9948	63*)	200

*) Усе іншыя 99 аблігацый гэтай серыі выйгралі па 20 р. кожная.

Кіраўніцтва ашчадкасамі і Дзяржкрэдытта БССР.

Гарадзецкі тэхнікум механізацыі сельскай гаспадаркі
у г. Гарадну на Віцебшчыне,
які рыхтуе тэхнікаў-механікаў для МТС,
ПРАДАЎЖАЕ НАБОР
на 1-ы курс да 30 студзеня—34 г.
Умовы агульныя для тэхнікумаў.
Маецца сталовая і інтэрнат, дапамога на гаспадарку.
Просьба РК ЛКСМ, калгасаў, МТС, улічыць змену тэрміна пры камандыроўцы кандыдатаў у тэхнікум.
Адрас тэхнікума: БССР, г. Гарадок на Віцебшчыне, тэхнікум механізацыі сельскай гаспадаркі—дырэкцыя тэхнікума.
Дырэкцыя.

Сектар па замежных справах ЦК т-ва ЧЫРВОНАГА КРЫЖА БССР
РАСШУКВАЕ родзічаў ніжэй пералічаных асоб, якім належыць
атрымаць спадчыну і розныя віды грашовых узнагарод.
ПАШУКАЙ СВАЙГО РОДЗІЧА Ў ГЭТЫМ СПІСУ*)
Калі ты яго знойдзеш пішы аб гэтым зараз-жа ў ЦК т-ва Чырвонага Крыжа БССР—замежны сектар г. Менск, Першамайская, 7.
У В А Г А: трэба мець на ўвазе, што прозвішчы і імёны пры перакладзе з англійскай на рускую мову могуць быць перакручанымі
КОБЕРСКІ Джо. КОЛВІЧ Вільям. КАМІНСКІ Пётр. КРЫСТАЛЬ Морыс. КУШМАН Данііл. КІБОРСКІ Владзіслаў. КУЧЫК Чарльз. КАЧУК Міхаіл (Майк). КАЧОР Іосіф. КАЧЫНСКІ Адам. КАЛІНСКІ Альберт. КАЛІТКО Іван (Джон). КАМЕНЧЫК Пётр. КАЛІНСКІ Алек. КАМІНСКІ Іван (Джон). КАМІНСКІ Іван М. (Джон). КАМІНСКІ Вікенці. КАНЕЎСКІ Стэнлі Е. КАНОПСКІ Франк. КАПЧУК Іосіф. КАПЛАН Давід. КАРОБАНІК Ефім (Джым). КАРАПОТАЎ Міхаіл (Майк) КАРБОЎСКІ Отто Г. КАРЧАНСКІ Клеменс. КАЖЫМІРЧЫК Марыон. КАРОЛЬЧЫК Іван (Джон). КАРПІНСКІ Стэнлі. КАЗІКА Беньямін. КАСЛІНСКІ Франк. КАСНЕР Давід І. КАЗОН Хрысціян. КАЦОВІЧ Іосіф Г. КАЦ Адольф. КАЦ Бені. КАУФМАН Ісідар. КАУФМАН Іосіф. КАЗІМІРСКІ Антоні. КАЗІНЕЦ Якаў. КАЗЛОЎСКІ Антоні. КАЗІМІРЧУК Болеслаў. КАЗІМІРСКІ Эдуард. КОПЛЕР Вільям. КІСМАН Сэм. КІЮК (КІДЖУК) Вацлаў. КІРДЗІК Вільям. КІРЫЧЫНСКІ Андрэй. КІЛБАСА Стэнлі. КІРСКІ Вольтэр. КІСЛОУСКІ Антоні. КІСНЕРМАН Пенько. КЛЕЙН Гары. КЛІМАСКІ Тоні. КЛІМЧАК Тоні. КЛІМЕН Хрысціян Іосіф. КЛОС (КОЛОС) Антоні. КЛУКОЎСКІ Павел П. КНОК Гарві А. КНОЖВІЧ (НОЖВІЧ) Фрэд. КОЦАК (КОСАК) Мацвей. КОХАНІК Іван (Джон). КОСІНСКІ (КАЧЫНСКІ) Іван В. КОЦЛЕРЗ (КОСЛЕРЗ) Валенцін. КОГЛЕТ (КОЛЕТ) Метру. КОЛАР Джэмс. КАЛОДЗІШ (КАЛОДЗІЧ) Іван. КОЛОДЗЧЫК (КОЛОДЗЧУК) Аляксандр. КОМОРСКІ. КОМАРОЎСКІ. КОМАРСКІ Марцін. КОРСІ (КОРСІК) Ігнась. КОРМАН Мікалай. КАРСОЧСКІ Морыс. КОРЖЬЦКО Георг. КОЗІН Ігнац. КОЗІН Ігнац. КОЗІВІК Джо. КОСЕНКОЎСКІ Лявон. КОВОВІЧ (КІВОВІЧ) Георг. КАШЭЎСКІ Антоні. КОССО Пётр А. КОВАЛЬ Кузьма. КОВАР Альберт Ф. КОВАРЫК Джэмс. КОВАЦЭРВІЧ Агіца, Агіса, Агіка. КАВАЛЕЎ Іван. КОВАЛЬ Павел. КАВАЛОК Антоні Стэнлі. КАВАЛЬЧУК Міхаіл (Майк). КАВАЛЕЎСКІ Вітольд. КОВАЛІСКІ Іосіф. КОВАЛЬСКІ Мацвей. КОВАЛЬСКІ Міхаіл. КОВАМАСКІ Франк. КОВАСЕВІЧ Тодэр. КОМНАЦКІ Аляксандр. КОЗАЧЫК, КОЗАЧУК, КОЗАЧОК Вася. КАЗАКЕВІЧ Вільям. КАЗАСКІ Болеслаў. КОЗЛОЎСКІ Іосіф. КОЗЛОЎСКІ Мацвей Мецёос. КАЗЛОЎСКІ Іван. КАЗЛОЎСКІ Пётр С. КОЗІК, КОЖУК Вольтэр. КРЭМЕР Іосіф. КРАПІШ Міхаіл. КРАСНЕНОВІЧ Лейб. КРАВЕЦ Давід. КРАСОВОСКІ Станіслаў. КРЫЕЎСКІ Стэнлі КРЫВІНСКІ Гары Мікалай. КРЫЛЬ Джэмс (Дзэніс, Дзям'ян). КРЫЛ Іосіф Ф. КРОПІДЛОЎСКІ Пётр Б. КРУСУК (КРЫСІК Данііл. КУБАТ Іосіф. КУДЗМАН Вольтэр. КУЯЎСКІ Томаш (Томас). КОЛАК Юльян. КУЛАКОЎСКІ Чарлез. КУЛЕРЖА Франк. КУЛЕССОН Ігнац. КУЛЕШ Мацвей. КУЛЕШ Фабіян. КУЛІКОЎСКІ Каспер Ф. КУЛОЎЯН Іван. КУРЫЛАЎ Морыс. КУРКЛІЦІС Іосіф. КУРМАН Адольф. КУРСКІ Пётр. КУШ (КІШ) Міхаіл. КУШНЕНТЫ Отто. КУШНІР Ігнац. КУЗНЕЦ Іосіф. КУЦІШКО Іван. КУЗЬМІНСКІ Міхаіл (Майк). КВЯТКОЎСКІ Маркель. КВЯТКОЎСКІ Іосіф. КВІЧЫНСКІ Владзіслаў. КУЧЫК Чарльз. КАРКОЎ Іван. КОПОТ Тоні ЛАСК Франк. ЛУРОВЕЙ Вінцэнт.
*) Працяг. Пачатак гл. у газ. Звязда ад 6, 8, 9, 18, 19 і 20 студзеня.

АБ'ЯВА
Вайскова-ўчотнай часткі Менскага Гарадскога Совета.
1. На падставе абавязковай пастановы Менскага Гарадскога Совета РСЧД ад 10 студзеня 1934 г., прыбыў і зняцце з учота ўсіх вайскова абавязаных радавога і малодшага начскладу, пражываючых у гор. Менску і раёне, пр водзіцца вайскова-ўчотнай частцай Менскага гарсовета (вул. Карла Маркса, д. № 14, 2-гі паверх, пакой № 33)
2. Усе вайскова-абавязаныя, пражываючыя ў г. Менску пры выбыцці за межы свайго раёна, незалежна ад прычы